UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

11
ТРАВНЯ 1972
Число No 19
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MAY 11, 1972

Преосвященніший митрополит Максим

80-річчя верховного архиєпископа в Едмонтоні

Вінніпезький Митропол и т ВПреосвящ. Максим (Германюк) буде проповідати в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні в часі Архиєрейської св. Літургії, в неділю, 14 травня, а пополудні того дня виголосить святочну доповідь в Культурному центрі св. Василія в часі концерту, що відбувається з нагоди 80-річчя Верховного Архиєпископа Блаженнішого Йосифа (Сліпого).

Зривають мирові переговори

Мирові переговори між представниками ЗДА та Північного В'єтнаму, після першого засідання по довшій перерві, перервано знову, бо обидві сторони стояли твердо на своїх становищах, не хотячи навіть говорити про якінебудь уступки.

Загально вважають, що президент Р. Ніксон погодився продовжувати мирові переговори, що їх домагалася північно-в'єтнамська делеґація, під тиском СССР. Совєтський секретар комуністичної партії Л. Брежнєв вже від січня вів листування з дорадником президента Г. Кіссінджером у справі переговорів, а в днях 20-24 квітня Кіссінджер відвідав Брежнєва у Москві й мав з ним довгі переговори. Після повороту Кіссінджера з Москви президент Р. Ніксон доручив американській делеґації в Парижі відновити переговори з Північнкм В'єтнамом, які зразу ж і перервано. За деякими вістками, Г. Кіссінджер мав навіть сам побувати один день у Парижі й вести безпосередньо переговори з Північно-в'єтнамською делеґацією, які одначе не дали ніякого висліду.

В міжчасі СССР й далі посилає Північному В'єтнамі зброю та військовий виряд, за допомогою якого північно-в'єтнамські війська побивають вояків Південного В'єтнаму.

Совєтські рибальські судна шпигують

Французькі рибалки витягнули враз із рибами із моря електричні проводи та мікрофони. Зразу не знали, звідки це там взялоея. Але згодом виявилося, що поблизу були совєтські рибальські судна, що ловили рибу, хоч в тих околицях не буває так багато риби, щоб по неї плисти аж з СССР. Здається, що ловля риб є лише покришкою для совєтських шпигунів, зацікавлених французькими атомними підводними суднами, що перебувають у поблизькому воєнному порті Шербур. Коли французькі рибалки витягнули з моря ще й інші апарати, справою зацікавилася французька протирозвідка, яка веде слідство й незабаром має проголосити вислід своїх доходжень.

ПЕРШИЙ ТРАВНЯ В СССР БЕЗ ВІЙСЬКОВИХ ПАРАД

Свято першого травня відбулося в Москві та в цілому СССР, як і щороку, дуже врочисто з промовами совєтських достойників та парадами робітників та молоді. Вже кілька років совєти занехали великі військові паради в дні 1-го травня, коли, звичайно, показувано нову совєтську зброю. Цього року в Москві теж маршували тисячі робітників, комсомольці і та шкільної молоді з різними кличами, але військо не брало участи в святочному поході.

Головним промовцем на параді в Москві був президент СССР М. Подґорний, який закликав громадян СССР до посиленої праці та збільшення виробництва. Відносно закордонної політики Подґорний сказав, що „СССР знову підтверджує бойову солідарність з бойовиками В'єтнаму, Ляосу та Камбоджі, які ведуть боротьбу проти агресії ЗДА ... СССР солідарний з народами арабських країн, які відстоюють справу національно-визвольного руху ... Вони можуть і надалі розраховувати на підтримку СССР".

Поміркований виступ Подґорного проти ЗДА пояснюють недалекою візитою президента ЗДА Р. Ніксона в Москві. Подґорний не хотів уразити Ніксона, який міг би образитися й не приїхати до СССР.

На почесній трибуні, поруч совєтських достойників, були дипломатичні представники та представники комуністичних партій 70 країн світу.

Протестують проти українських радіопередач

За вістками американської преси один з членів совєтського політбюра недавно дуже гостро засудив радіопередачі з радіостанцій вільного світу українською мовою. Він сказав, що „Захід хоче розбити СССР".

При тій нагоді американські газети пригадали, що совєти кілька разів протестували проти українських радіопередач з Пряшева в час урядування Дубчека, одначе чехи тоді не звертали уваги на протести Москви. Після зайняття ЧССР совєтськими військами українські радіопередачі з Пряшева зменшено та наладнано так, що вони вже для СССР нешкідливі.

Домагаються 400 мільйонів

Уряд ЗДА договорився з турецьким урядом, що той обмежить в Туреччині вирощування маку для виробу наркотик. Турецький уряд переводить в життя умову й понад 100,000 турецьких фармерських родин заперестане вирощувати мак, з якого добували наркотику-ґероїну. Як відшкодування за те ЗДА запропонували турецькому урядові платити щорічно 35 мільйонів долярів, які мали бути виплачені пошкодованим фармерам. Одначе турецький уряд заявив, що то рішуче замало, й домагається від ЗДА 400 мільйонів річно, що, очевидно, є надто високою сумою.

Тепер між обома урядами ведуться переговори відносно висоти відшкодування.

Американська поліція твердить, що 80% всего наркотику героїни, що його продають нелеґально в ЗДА, привозять із Туреччини. Давніше уряд сам купував продукт маку-опіюм, платячи фармерам по 10 дол. за кілограм (два фунти)). На чорному ринку платили за опіюм по 50 дол. за кілограм. Уряд купував приблизно 50% продукції маку, решту продавали турецькі фармери на чорному ринку.

Заки розтануть леди на затоці св. Лаврентія, льодоломи розбивають льоди, щоб прискорити можливість плавби. На світлині льодолом в часі ломання льодів.

У Канаді зростає число англомовних канадців

Канадська статистика проголосила деякі дані відносно числа канадців, що говорять французькою мовою, на основі статистики („цензусу"), переведеного в 1971 р.

На основі статистичних даних, на 1,000 канадців 602 вважає своєю розмовною мовою англійську мову. Перед 10 роками англійську мову як розмовну подавало 585 канадців на 1,000.

В 1961 р. на 1,000 канадців подавало 281 французьку мову як розмовну. В 1971 р. лише 269 канадців уважало своєю розмовною мовою французьку.

Найбільше зросло число канадців з англійською розмовною мовою в Алберті; з 72.2% до 77.6%. 2.9% албертців говорить французькою мовою, а 19.5% іншими мовами.

В Саскачевані англійською мовою говорить 74.1%, французькою 3.4%, а іншими мовами 22.5%. В Манітобі англійською мовою говорить 67.1%, французькою 6.1%, а іншими мовами 26.8%.

В Онтаріо англійською мовою говорить 77.5%, французькою 6.3%, а іншими мовами 16.2%.

Число канадців, для яких розмовною мовою є французька, зменшило дещо навіть у Квебеку, де тепер французькою мовою говорить 80.7%, а в 1961 р. говорило 81.2%.

Французькомовні канадці збільшилися лише дещо в Британській Колюмбії, де тепер французьку мову вважають розмовною 1.7%, а в 1961 р. вважали 1.6%. В Ню Фавндленді число франкомовних канадців не змінилося за 10 років. Як 1961 р., там і тепер французьку мову вважають розмовною 0.7% канадців. У всіх інших провінціях число франкомовних канадців зменшилося, а зросло число англомовних канадців.

Бої на Індійсько-пакістанському кордоні

Індія і Пакістан, які закінчили війну в грудні м.р., мали розпочати мирову конференцію. Тим часом, замість конференції, на кордоні обох держав вояки прикордонної сторожі розпочали бої, в яких згинуло понад 100 вояків.

Досі не знати, чиї вояки зачали перші стрілянину. Індія обвинувачує пакістанських вояків у порушенні перемир'я, а уряд Пакістану твердить, що індійські вояки перші розпочали воєнні дії, порушуючи кордон та вступаючи на територію Пакістану.

Покищо, обидві держави висилають на кордон більше вояків, щоб підсилити прикордонні залоги.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 21 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 28 травня, о год. 2-ій пополудні.

Невеликі зміни в бюджеті

ПОЛЕГШІ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА І ПІДВИШКИ ДОПОМОГ

Новий федеральний бюджет, предявлений федеральному парляментові міністром фінансів Дж. Турнером, не вніс великих змін у податковій системі для загалу канадців. В новому проєкті бюджеті передбачені полегші для фабрик та підвишка пенсій для старших віком та ветеранів і звільнення від податку частини видатків на шкільних учнів.

В загальному важніші зміни відносно оподаткування та пенсій заторкають такі справи:

Для фабрик, що виробляють товарі та переробляють сирівці, зменшено прибутковий податок із 49% до 40%.

Пенсії для старших канадців будуть щороку підвищувані, щоб дорівнювали звижці загальних цін прожитку.

Пенсії для старших людей будуть підвищені з 135.00 дол. до найбільше 150.00 дол. для одної особи. а до 285.00 дол. із 255.00 дол. для подружжя.

Немає ніякої зміни в ставці особистого прибуткового податку для звичайних канадців.

Фабрики, що купують нові машини, можуть відчислити кошт їх набуття протягом двох років, а, не як досі, протягом 10 років.

Студенти, згл. батьки студентів, що ходять до школи, можуть відчислити від оподаткування 50.00 місячно, тобто 400.00 дол. річно.

Уряд задумує ухвалити закон, щоб зменшити митні оплати від товарів, спроваджуваних із недорозвинених країн.

Пенсії для канадських ветеранів будуть підвищуванні в міру зросту коштів прожитку. Покищо, 200,000 ветеранів цього року дістануть підвишку пенсій у висоті 3.6%.

Старшим канадцям, понад 65 років, сліпим та калікам буде звільнено від оподаткування 1,000 дол., замість 650 дол., як було досі.

Шкла та рямці до окулярів, які припише лікар-окуліст або оптометрист, будуть звільнені від 12% податку від виробництва.

Підвищене буде мито на вовняні плетені одяги, спроваджувані з Англії із 18% на 25%.

Підвишка платень для старших віком канадців, звільнення від оподаткування 1,000.00 дол. для старших людей, сліпих та калік, як теж для студентів буде обов'язувати від 1 січня 1972 р.

Інші зміни податкового закону будуть обов'язувати щойно після ухвалення закону, згл. деякі щойно від 1 січня 1973 р.

З підвишки пенсій для старших канадців, сліпих та калік скористає бл. 1.8 мільйонів канадців.

У загальному вважають, що федеральний бюджет є передвиборчим бюджетом, тобто не накладає нових тягарів на загал податківців, зате старається поправити пенсії для старших канадців, калік та сліпих.

1 липня — Канадський день

Досі в Канаді відзначали врочисто день 1-го липня як „День домінії". Починаючи з цього року, в Канаді будуть відзначувати 1-го липня як „Канадський день". Так заповів у парляменті федеральний прем'єр П. Трюдо, який хоче подати відповідний внесок парляментові й сподівається, що парлямент ухвалить цей внесок скоро й вже цього року канадці відзначуватимуть „Канадський день".

• **Минулого року в цілому** світі зібрано 2.76 мільйонів метричних тонн насіння льону, найменше за всі роки від 1953 р.

Фармерські прибутки зросли на 25%

Канадська статистика проголосила, що прибутки канадських фармерів зросли на 25%. Після відтягнення коштів фармування, закупу інвентаря та інших конечних для ведення фарми видатків, фармери дістали в минулому році за свої продукти 1.57 мільярда долярів. В 1970 р. фармери продали свої продукти за 1.27 мільярда долярів.

В поодиноких провінціях зріст фармерських прибутків виглядав так: В Манітобі фармери мали в 1970 р. 84.5 мільйонів долярів, а в 1971 р. 208 мільйонів; в Британській Колюмбії в 1970 р. було 85.6 мільйонів, а в 1971 р. 91.8 мільйонів; в Саскачевані в 1970 р. було 208 мільйонів долярів, а в 1971 р. 494.8 мільйонів долярів.

В цілому фармери мали чистого прибутку 1.34 мільярди долярів у порівнанні із 1.2 мільярдами 1970 р., або інакше кажучи, вони зросли на 10.8%.

Меншає число фарм у Канаді

Протягом минулих п'яти років, від 1966-1971 р. зменшилося число фарм на 15%, а число управної ріллі на 2.6%. Такі дані подає Канадська статистика.

Число фарм, вчисляючи сюди найменші фарми, величини одного акра, що продавали річно рільничих продуктів бодай за 50 дол. зменшилося із 430,522 фармів до 366,128 фарм. А число управної землі зменшилося із 174.1 мільйонів акрів до 169.7 мільйонів акрів.

В загальному слідно заникання малих фарм та зріст більших фарм.

У степових провінціях найбільше фарм зникло в Манітобі, де тепер є 34,981 фарм.

В Алберті кількість управної землі не змінилася й охопляє 49.5 мільйонів акрів.

Наслідом зменшення числа фармів у степових провінціях зросла пересічна величина фарм з 685 акрів у 1965 р. до 764.8 акрів у 1971 р.

Коротки вістки

• **В літі цього року** 198 канадських фірм будуть виставляти свої вироби на промисловій виставці в столиці комуністичного Китаю. Китайці будуть показувати свої промислові вироби восени цього року на національній виставі в Торонто.

• **Польща закупила** в Канаді 50,000 тонн пшениці, які мають бути доставлені до Польщі протягом місяців травня та червня ц.р.

• **Канадський федеральний** уряд має понад 4 мільярди американських долярів у різних вартісних паперах й жде на поправу курсу американського доляря, щоб їх продати.

• **Остаточний звіт** із землетрусу в Персії подає, що від землетрусу згинуло 5,044 особи, 1,336 важко поранених, а 3,714 домів було зовсім знищено.

• **Запевнення безпеки** президента Р. Ніксона в часі його 40-годинного побуту в Оттаві коштувало 40,000 дол., що їх заплачено поліцистам за їхню службу поза їхніми нормальними годинами праці. За безпеку прем'єра СССР А. Косиґіна заплачено 36,000 долярів.

• **Президент Єгипту А. Садат** побував у Москві до відвідин президента Р. Ніксона в СССР, щоб обговорити становище на Близькому Сході та відносин між Ізраїлем та арабськими державами.

• **На острові Тайвані** (Формоза) був землетрус, в якому згинуло 5 осіб.

• **В дільниці Ню Йорк** Квінс застрайкувало 500 працівників відділу суспільної опіки, які домагаються охорони поліції, бо невдоволені відборці допомог побивають урядників суспільної опіки.

• **У Ню Йорку перестала** виходити газета „Морнінґ телеґраф", що протягом 139 років друкувала вістки про кінські перегони. В ній працювало 260 осіб, а її наклад був 50,000 примірників.

• **Від 1 липня 1971** до 31 березня ц.р. американське видавництво „Рідер'с дайджест" мало чистого прибутку понад мільйон долярів. В тому самому часі минулого року мало лише понад 600,000 дол.

• **Секретар совєтської** комуністичної партії Л. Брежнєв сказав американському міністреві рільництва І. Буцові, що СССР буде купувати в ЗДА збіжжя вартости прибл. 200 мільйонів річно.

На персько-іракському кордоні дійшло до сутичок між перськими та іракськими вояками, які користувалися в бою танками та гарматами. Іракське командування обвинувачує перських вояків, що вони перейшли кордон на іракську сторону.

• **Фабрика автобутів** Дженерал Моторс відкликала до направи 2,500 автобусів із автоматичними керівницями, що були збудовані між 1963 і 1969 роком. Причина: недостаточно певно сконструована керівниця.

• **Американська компанія** Флур Юта підписала умову з канадською компанією Гулф Мінералс на будову фабрики для перерібки уранової руди в Рабіт Лейк, Саск. за ціну 50 мільйонів долярів. Будова фабрики буде закінчена 1975 р.

• **Кубинський міністер** державної оборони Рауль Кастро проголосив, що СССР прислав Кубі деяку кількість найновіших реактивних бойових літаків „МІГ".

• **Американські** пасажирські поїзди будуть мати цього року 154 мільйони дефіциту, які покриє держава. На деяких відтинках поїзди їдуть поволіше, як 20 років тому, бо залізничих шляхів ніхто не направляє.

• **У Західній Німеччині** є тепер 2.2 мільйони чужоземних робітників. Німецькі фабрики домагаються ще 53,000 чужоземних робітників, бо домашніх не вистарчає.

Відзначаємо ювілей Блаженнішого Йосифа в цю неділю, 14 травня

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ЛЮРДСЬКІ РЕФЛЕКСІЇ

Потрійна церква Богоматері в Люрд

В первісному пляні нашої прощі було предбачено, що ми задержимося в Люрді один повний день. Тобто приїдемо одного дня вечером, заночуємо, а другий день будемо мати вповні для нас. В той спосіб зможемо побачити, згл. взяти участь в пополудневій процесії, коли священик, чи єпископ, який провадить процесію, благословить найсвятішими Тайнами усіх хворих та калік, що уставляються на візках та ношах двома рядами біля печери появ, та в вечірній процесії, в якій беруть участь всі прочане, що тоді перебувають в Люрд.

Тимчасом під час їзди до Люрд нас повідомило подорожне бюро з Мадриду, яке мало подбати, згл. підтвердити замовлені місця на літаку до Риму, а звідти дальше до Тель Авів, згл. його летовища в Лодд, що на замовленому літакові в Мадриді нема місця й ми мусимо їхати автобусами через Піренейські гори до Барсельони, а звідти поїдемо до Риму. Тому, що з Риму нема до Тель Авів безпосереднього получення, ми мусимо в Римі заночувати й летіти до Тель Авів щойно другого дня. Така немила й нагла зміна не робить великої різниці в подорожі для одного подорожнього, але, якщо йдеться про групу, складену з 34-ох осіб, то вже то стає проблема. Передусім в Єрусалимі був замовлений на летовищі автобус в Лодд для цілої групи, який мав нас завезти до Єрусалиму. В Єрусалимі був замовлений нічліг та вечеря в гостинниці оо. францісканів, а відтак мій кошишній водій Джордж мав приготовити цілий плян відвідин Святих Місць. Я не міг навіть повідомити оо. францісканів, ані Джорджа, коли ми приїдемо, бо я сам не знав, коли ми виїдемо з Риму й коли приїдемо до Єрусалиму.

Бернадетта Субіру (як черниця) в старшому віці

Та ще гірше було те, що я мусів на скору руку шукати приміщення на одну ніч для цілої групи прочан у Римі, замовити автобус зі станції до міста, а, що ще важніше, зв'язатися з представництвом канадської летунської лінії Сі-Пі-Ар у Римі, яка могла б замовити місця на літаку з Риму до Тель Авів та відповідно змінити наші квитки, що були виставлені на літак зовсім іншої летунської лінії.

Сейчас, після приїзду до Люрд та розміщення наших прочан у готелі, я задзвонив до о. шамбеляна М. М. в Римі, бо хотів просити його, щоб підшукав нічліг в гостинниці якихсь Сестер та замовив для нас автобус. На моє велике розчарування, я довідався, що о. М. є поза Римом й повернеться за день або за два. Того вечора я вже не хотів клопотати нікого, а залишив усе на другий день.

Тому, що всі прочане були розміщені по кімнатах й деякі пішли відпочивати, а інші пішли оглядати вечірній Люрд, я був вільним й пішов теж оглядати Люрд. Гамірні в день вулиці Люрду були тепер дуже тихі й спокійні. Крамниці з пам'ятками були позачинювані, відкриті були лише деякі ресторани та каварні, в яких спізнені прочани пили каву та їли перекуску. В Люрді ресторанів властиво дуже мало. Всі готелі та гостинниці пропонують приміщення з нічлігом та харчем по розмірно невисокій ціні й з того майже всі прочане, що живуть у готелях, користають. А недалекі незаможні прочане, що прибувають вранці, а вечором залишають Люрд, чи ночують десь принагідно, харчуються привезеними власними харчами й ідуть до каварні лише на каву чи мінеральну воду. Я знаю то з досвіду, бо одного разу приїхав поїздом з Парижу вранці, а вечером мав їхати поїздом далі до Риму. В полудне я таки добре наблукався вулицями Люрд, шукаючи ресторану, щоб з'їсти обід, поки врешті не пішов на залізничу станцію, де був ресторан з легкими перекусками.

Тому й вечером загал прочан сидів у готелях чи пенсіонатах й або вечеряв, або відпочивав. Лише поодинокі прочани мовчки проходили пустими вулицями, поспішаючи в напрямі печери появ, де день і ніч палають безчисленні свічки, освічуючи печеру появ із престолом та статую Богоматері, що стоїть при вступі до печери появ. Велика площа перед потрійною цер квою та сама церква були гарно освітлені рефлекторами, а над цілим Люрдом та довколишніми горами сяло бліде місячне сяйво, неначе осіваючи світлом милосердя всю околицю, що в ній володіла „Гарна Пані", до якої приходять щороку за допомогою та порадою по два мільйони прочан із усього світу.

Бліде світло пробивалося крізь численні вікна великих шпиталів, збудованих недалеко печери появ. У них лежали сотки хворих та калік з усього світу, що молилися та ждали на купіль у воді з джерела, що його показала маленькій дівчині Бернадетті „Гарна Пані" та на процесію з Найсвятішими Тайнами, в часі якої „Гарна Пані" — Божа Мати давала декому ласку уздоровлення. Те все мало бути другого дня, а сьогодні уважні медсестри та добровільні помічники Люрду подавали хворим лікарства, міняли постіль та враз із хворими молилися про ласку видужання . . .

Вночі площа, на якій щовечора відбуваються процесії, а яка в неділі та свята заповнена десятками тисяч прочан, звичайно пуста. Тут і там проходить нею якийсь прочанин чи прочанка, що всі спішать у одному напрямі — до печери появ, або повертаються звідти. Кожне із них шепче тихо молитву, або розмовляє в думках з „Гарною Панею", що більше, як сто років тому з'явилася маленькій Бернадетті, а від того часу частійно під тверджує свою приявність в Люрді численними чудами, що стають за її посередництвом, з яких багато залишається невідомими нікому, бо вони діються в душах прочан, які зберігають свої душевні чуда для себе й нікому про них не говорять, хиба в серці дякують „Гарній Пані" — Божій Матері за її ласки.

Майже кожний прохожий прочанин зупиняється на коротко перед величавою потрійною церквою, що зночі зачинена. Прошептавши коротку молитву, кожний прочанин повертає на право й спішить до недалекої печери появ, де вночі не багато людей і де можна спокійно помолитися не лише перед печерою, але й у самій печері та під статуєю Богоматері . . .

Я був біля печери появ кілька разів пізним вечером, чи може радше ніччю. В тому часі, здається мені, душу кожного прочанина огортає якесь дивне почування. Тоді, як ніколи іноді відчувається біля печери появ у Люрді зв'язок чи навіть близькість другого світу із нашим світом та нашим життям. Тоді більше, ми відчуваємо нашу неміч та нашу залежність від Бога й тоді ще більше, як коли відчуваємо конечність і потребу допомогу „Гарної Пані" з Люрд — Божої Матері, що в такий чи інший спосіб допомагає кожному, хто її про допомогу просить. Що й зовсім слушно відмічується в нашій пісні в честь Божої Матері: „Бо не чувано ніколи, щоб вона не помогла" . . . Й звідси мабуть легше зрозуміти оті масові прощі до Люрд з цілого світу, який сьогодні, в зматеріялізованих часах та часах наступу безбожництва, більше, як коли, відчуває потребу допомоги та розради Божої Матері . . .

ПОДЯКА

Прославляючи Божу Матір, дякую Їй за одержані ласки в чудотворній купелі в Люрд.

Безмірно вдячна для Неї, складаю свою пожертву на фонд українських релігійних радіопередач — 30.00 дол. і на пресовий фонд „Українських Вістей" — 10.00 дол. **Неоніля Гураль**

Едмонтон, 6 травня 1972.

НЕДІЛЯ
СВЯТИХ ОТЦІВ
21 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 44

У ті дні Павло постановив минути Єфес, щоб не загаїтися в Азії. Бо спішився, коли б було йому можливо день П'ятьдесятниці обходити в Єрусалимі. З Мілету ж післав у Єфес і прикликав пресвітерів церкви.

А коли до нього прибули, сказав їм:

Ви знаєте від першого дня, коли я увійшов в Азію, як через цілий час, з вами пробував служачи Господеві, з усякою покорою і слізьми і спокусами, котрі приходили на мене з жидівських засідок; як я не ухилявся від нічого корисного, щоб вам не проповідати і не навчати вас прилюдно і по домах, засвідчаючи жидам і грекам покаяння перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа.

А тепер це я зв'язаний Духом, іду до Єрусалиму, не знаючи, що в нім приключиться мені; тільки що Дух Святий свідчить мені по всіх містах, кажучи, що кайдани і горе ждуть мене. Та я не уважаю моєї душі дорожчою від себе, щоб тільки скінчити свою дорогу з ранати кожного поодиноко.

А тепер поручаю вас Богу і слову його ласки, котрий у силі будувати і дати наслідство між всіма освяченими. Срібла і золота або одежі від нікого я не жадав. Самі знаєте, що моїм потребам і тих, що зі мною, служили ці руки. Я все показав вам, що так працюючи, треба підіймати на слово Господа Ісуса, що він казав: Щастям є радше давати, як приймати.

А коли це сказав, приклонив свої коліна і молився з ними всіма.

дістю і службу, котру прийняв від Господа Ісуса, щоб засвідчити Євангеліє ласки Божої. І тепер це я знаю, що більш не будете бачити мого лиця ви всі, між котрими я ходив, проголошуючи царство.

Для того свідчуся вам нинішнього дня, що я чистий від крови усіх. Бо я не відтягався, щоб вам не об'являти всяку раду Божу. Пильнуйте себе і всього стада, а котрім вас Дух Святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, що її придбав власною кров'ю. Бо я знаю, що після мого відходу увійдуть між вас хижі вовки, не щадячи стада .І з вас самих повстануть мужі, говорячи розпусне, щоб відвести учеників за собою. Для того сторожіть, пам'ятаючи, що я через три роки, вночі і вдень, не перестав із слізьми напоми-

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 56

У той час, звівши Ісус свої очі на небо, сказав:

«Отче, прийшла година, прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив. Як ти дав йому власть над усяким тілом, щоб усьому, що ти дав йому, дав їм життя вічне. Це ж є життя вічне, щоб пізнали тебе єдиного правдивого Бога, і того ,що ти післав Ісуса Христа.

Я прославив тебе на землі, діло довершив, що казав єси мені зробити. А тепер прослав мене ти, Отче, у тебе самого, славою котру я мав у тебе, поки повстав світ.

Я об'явив твоє ім'я людям, що ти їх дав мені із світу; твої були, і мені їх дав єси: і слово твоє захoвали. Тепер пізнали, що все, що ти мені дав, є від тебе. Бо слова, що ти їх мені дав, я їм дав, і вони прийняли і пізнали справді, що я від тебе вийшов, і увірили, що ти мене післав.

Я про них молю, не про світ молю, а про тих, що ти дав мені, бо вони твої. І все моє є твоє, а твоє моє, і я прославився в них.

І я вже не в світі, а вони є в світі, і я до тебе йду. Отче святий, заховай їх в ім'я твоє, котрих дав єси мені, щоб були одно, як і ми.

Коли я був з ними, я заховував їх в ім'я твоє; тих, що дав єси мені, я заховав, і ніхто з них не погиб, тільки син погибелі, щоб сповнилося Писання.

А тепер до тебе йду, і це говорю в світі ,щоб мали мою радість сповнену в собі».

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«БУДУВАТИ СЛОВОМ І ДІЛОМ»

о. Микола ДЯДЬО

«Дай мені будувати словом і ділом без лицемірства».

Не раз у житті ми дали злий приклад чи то словами чи ділами. Бувало, що ми не були цього свідомі, але деколи ми знали, що наші слова чи вчинки згіршать наших ближніх. А згіршити ближнього, ще до того молодого літами — то краще було б прив'язати собі камінь на шию і кинутись у море, ніж таке зробити. Страшна річ — відібрати собі життя, але каже Господь Ісус, що псувати ближнього — то ще гірше.

Бог хоче спасти кожну людину. Хто ж псує ближнього, той саботує Божий плян і нищить діяння Його ласки в душі ближнього.

Згадка на згіршення наших ближніх побуджує нас до молитов, покути і надолуження, щоб привернути ласки тим, що ми їх згіршили. Ми хотіли б бути певні, що ні одна душа не буде на Божому суді свідчити проти нас, що вона в пеклі тому, бо ми дали їй злий приклад і вона наслідувала нас в житті. Ми хотіли б, щоб ні один з пропащих не міг сказати: «Це ти відвернув мене від Бога».

Ми рішені робити все можливе, щоб не саботувати Христового діла спасіння людських душ. Але наше рішення буде неповним, якщо не постановимо не давати своїм життям злого прикладу.

Казав Христос: „Хто не зі мною, той проти мене". Немає невтральних прикладів у релігійному житті. Вони або добрі, або злі.

Поширення Божого царства на землі не лежить на місіонерах. Їхня праця конечна, але вона є тільки основою. Ти, і я, ми всі маємо нашим прикладним жит тям дати живий доказ прав ди тому, що проповідують місіонери, папа, єпископи і священики.

Нам здається, що наш вплив на те, щоб „нехай прийде царство Твоє", дуже малий або таки ніякий. Та це не так. Нагромадження тих маленьких добрих діл — прикладів, моїх твоїх, наших, підперте всемогучістю Христа робить чуда в нашому сусідстві, в нашому місті, в нашому народі, в світі.

Але, як сказано, не вистачить не давати злого прикладу; треба і словом, і ділом давати добрий приклад, або як каже Божий слуга Андрій «будувати словом і ділом», і то «без лицемірства».

Давати добрий приклад — то не значить бути самозадоволеним. І не значить — робити себе зразком до наслідування. Це також не значить — показувати зневагу чи нетерпіння до тих, що не хочуть засвоїти собі нашої системи поведінки. Таке ставлення справи не притягне інших до Христа, а радше відкине.

«Навчіться від Мене, що я лагідного і покірного серця», — мовив Христос. То Його засаднича наука для кожного, хто приймається вести душі до Бога. Ми все повинні бути того свідомі, що то діяння Божої ласки, а не нашої земної меткости, коли в нас є духовий поступ чи в тих, що ми їх потягнули до Бога. Без Бога немає успіху, і добрий приклад все починається чеснотою покори.

ЩО ЦЕ ТАКЕ ДОБРИЙ ПРИКЛАД?

Давати добрий приклад — то значить у кожнім жит тєвім становищі так говорити чи робити, як Ісус Христос хотів би, щоб ми говорили чи робили. Можна це сказати інакше: даємо добрий приклад, коли говоримо чи робимо так, як повинен говорити й чинити той, хто любить Христа, і кому залежить на спасінні людських душ, за які Ісус помер.

Нам не завжди треба проповідувати; нам завжди треба бути дійсними християнами.

Кажуть, що один чернець сказав до братчика: «Брате, підемо до міста проповідати». І пішли. Походили по місті і вертаються додому. «Чому ж ти, отче, не проповідував?» питається братчик. „О, ми обидва проповідували. Люди на нас дивилися, як ми поводимося, як ми говоримо, як ми поздоровляємо людей, і це була наша проповідь». Так, їхній добрий приклад християнської поведінки був прегарною проповіддю.

На практиці давати добрий приклад — значить бути ввічливим і привітним, контролювати свій гнів, роздратування, бути лагідним і терпеливим до всіх, що нас знають; мати пошану до доброго імени інших і бути розчаруванням для тих ,що хотіли б втягнути нас в обмову; бути такими, щоб інші нам довіряли чи в грошових справах, чи в пошані і збереженні секрету других; бути великодушними з нашим часом чи матеріяльними засобами, як лише трапиться нагода помогти ближньому.

Завжди пам'ятаймо, що щонебудь робимо для нашого ближнього, то робимо це для Бога. Ми не повинні очікувати подяки, заплати, признання від людей. Це дасть нам Господь. При тому не будьмо нетерпеливі, якщо нам не вдається скоро „збудувати" ближнього. Ми робім свою повинність, а решту лишім Богові. Він, всемогутній, вміє навіть зло обернути на добро.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Панпляк — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3962 — ELK POINT — RADWAY

Можете купити молитовник
“ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ”
За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.
Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:
Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до огляданя в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ ЗАКЛИКАЄ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА НЕВДАЧІ, ЙТИ ДО НАМІЧЕНОЇ МЕТИ

«Нинішнє свято нехай буде заохотою до дальшої праці і подвигів для нас усіх, не зважаючи на всі недостачі й невдачі — до наміченої мети», сказав у Римі верховний архиєпископ і кардинал Иосиф Сліпий, якому нещодавно сповнилось 80 років.

З приводу ювілею він служив Літургію у храмі святих Сергія й Вакха, куди прибула значна кількість визначних осіб, між ними кардинал Ян Віллебрандс.

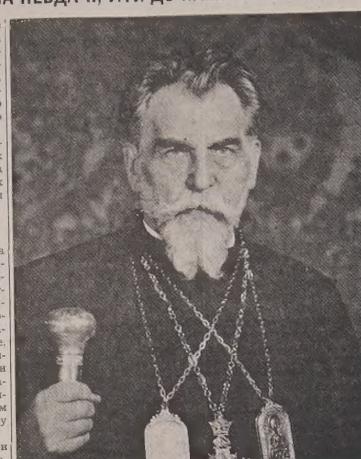

На многі літа, Владико

У цю неділю, 14 травня, в Едмонтоні врочисто відзначають 80-річчя Блаженнішого Иосифа, верховного архиєпископа і кардинала.

О десятій годині ранку в катедральному соборі св. Йосафата буде врочиста архиєрейська Літургія. Проповідь скаже Преосвященніший Максим, митрополит Вінніпезький.

О третій годині пополудні в Культурному центрі св. Василія, 10819 - 71 авеню, концерт на пошану первоієрарха Української помісної Церкви. В час концерту з промовою виступить митрополит Максим. Співатимуть едмонтонські хори та солісти. Між іншими будуть виступати: хор „Верховина" і бандуристки (ЛВУ та СУМ), хор парафії св. Василія та молодечий хор катедральної парафії св. Йосафата.

Едмонтонська Рада українських організацій за патріярхат просить українське громадянство взяти участь у богослуженні та в концерті,, щоб віддати честь та шану найбільшому сучасному українцеві.

1

СЛОВО ПОДЯКИ. «Ваша Еміненціє, Високопреосвященні Владики, Високопреподобні Отці, Архимандрите з Гроттаферрати і Протоархимандрите, Всесвітліші і Преподобні Отці, Монахи і Монахині, Вельмишановні Панове, Дорогі Браття і Сестри, приявні і ці численні, що бажали і не могли прибути з України і з усіх усюдів українського поселення, та духом беруть участь з нами у цьому святі.

Після благодарної Служби Божої в часі цього величавого свята, належиться і мені сказати моє скромне слово подяки. Велич цього свята не лежить у багатомовності, але в щирій молитві, яку ми нині заносили в цьому храмі, в якому, як бачите, вже чотириста літ спочивають наші славні предки, і в якому впродовж століть возносилася благодарна і вимолююча молитва, якої відгомін лунає і по нинішній день у цих святих мурах та з яким зливається і наш милозвучний, в глибин серця пливучий молитовний спів. Скільки звідси вийшло священиків і єпископів, скільки побожних душ шукало тут потіхи в часі переслідувань нашої страдальної Церкви! І коли ми возносили Господеві цю благодарну Службу, то вдячні ми передусім Пресвятій Богородиці, Її об'явленій тут Жировицькій чудотворній Іконі разом із свв. мучениками Сергієм і Вакхом, опікунами нашого мучеництва.

Ми вдячні Пресвятій Богородиці, що могли відзискати цей храм і забудування митрополичого двору, і тепер перед нею зложити наші мольби, щоб Вона занесла їх перед Господній Престіл. Водночас Вона є цим милим подихом рідної землі, бо не можемо нині на Україні складати нашого благодарення. Вона й тут покриває своїм омофором всюди і завжди наш український нарід, та, як я вже не раз говорив у проповідях, бажає у відзисканому храмі, бути між нами та вислухувати наших молінь.

А з тим належиться велика дяка покійним Батькам за опіку, вчителям духовним і світським, зокрема Слузі Божому Митрополитові Андреєві і його братові Климентієві.

Коли мова про освободження, то незабутнім остане батьківське серце Папи Йоана, помічників і посередника ред. Н. Казінса, наших Владик, священиків і мирян, за всі старання і молитви.

Та в першу чергу хотів би я зложити подяку Святішому Отцеві Папі Павлові VI-ому за участь в освободженні і пізніше за удержання і проголошення кардиналом і відручні письма, а тепер за останнє з нагоди 80-ліття. А Вам Еміненціє, Иоан кард. Віллебрандс, за супровід з Москви до Риму — велике спасибі».

80 РОКІВ. «Нинішня річниця сама собою насуває деякі думки, передусім після красномовних проповідей Високопреосвящених Владик, та Й Ви самі, дорогі учасники, що принесли стільки жертв, щоб узяти участь у цьому святі, мимохіть цікаві, мабуть, знати, що думає нині сам про себе оцей старий 80-річний дідуган, після так довгого свого віку. Найперше, «сі парва магніс компараре ліцеат» (як можна мале порівнювати з великим), пригадуються слова Божого слуги Папи Йоана XXIII, сказані до мене після мого освободження: «О якщо б я не мав 80 літ!» (то очевидно, я міг би ще багато зробити). А знову, всім вам відомо, що 94-річний Аденауер у розмові з президентом-генералом де Голлем тужливо зітхнув: «Якщо б я мав тепер 80 літ!» — скільки ще міг би діяти. Ось такі перші рефлексії.

Та коли я маю таки розпочинати своє слово, то мушу сказати, що воно буде трохи прозаїчне, не навіяне таким високим полетом, як моїх світлих передбесідників. Моє ціле життя було і є тісно зв'язане — і за це слава Богу — з долею і недолею нашого народу.

Коли я хотів би його коротко схарактеризувати, то мусів би поділити його на три, менш-більш, періоди або етапи. Двадцять п'ять літ, може і більш, не вчисляючи дитинства, я був студентом, других двадцять п'ять літ — професором і ректором, двадцять п'ять літ у тюрмі, та й тут кілька літ на так званій волі, бо яка єпископові воля, коли його Церква в неволі?

2

ШКОЛА І ПРАЦЯ. «Коли глянути на перші молодечі літа, то вони були, як і загально ціле життя важкі, праця і праця, школа і школа. Я не мав ніколи жодної приємности. Як так можливо? А все ж так було! Може, найбільший відпочинок був тоді, коли спинався по горах Карпатах або Альпах як турист, або відбував наукові подорожі, які очевидно, не були такі вигідні, як тепер.

Ходив до школи не для забави чи відпочинку, але для науки і вже від перших літ радо і пильно вчився. Старший брат Роман був моїм першим вчителем, а український буквар — першою книжкою, а пізніше і німецький. Хоч, слава Богу, мої батьки і родина були заможні, то якось так завжди складалось, що я мусів бідувати, навіть голодувати. Спочатку недуги, і то вже від самого дитинства, опісля гімназія з усіма тернопільськими станціями, в час студій в Інсбруці вибухла війна і почав панувати голод, треба було робити іспити, докторські ригорози і не раз млiти з голоду.

В час ректорства деколи не було часу й пообідати. А як у тюрмі, то відомо. А на старість треба зберігати дієту. От таке життя!

Скажете, яка це прикрість! Ні, навпаки, це більша Божа благодать провадити життя в умертвленнях і недостатках, ніж у розкошах і вигодах.

Коли ще мова про молодечі літа, то з вдячністю мушу згадати про своїх батьків, що дуже настоювали на те, щоб хлопець виростав скромний і побожний, щоб відмовляв щодня молитву, пильно вчився і щоб не підпадав під якісь лихі впливи. Слухаючи не раз від матері оповідань про суворе життя Святих, я висипав зерна гречки чи іншого збіжжя, клякав на них обнаженими колінами і говорив «Отче наш». Для розваги мати робила з різного кольорового паперу квіти. Я аж здригнувся, коли побачив пізніше такі самісінькі на мозаїках в Монреале на Сицилії.

Слухаючи читань братів про побіг трьох братів з Азова, про Сократа й ін., я плакав ревно.

Як цікавий відгомін пригадую собі оповідання матері про напад польських повстанців на двір діда Романа Дичковського у Винявці. Дітей замкнули в окремій кімнаті, його зв'язали і кричали: «Кладешся до ряду, давай коляду!» Забрали в нього всі гроші, зложені на будову церкви в Заздрості. Повсталці побили австрійське військо під Винявкою, і тому Австрія змінила назву Винявки на Хмелівка, щоб затерти немилий слід, але польська влада привернула назад назву «Винявка».

Митрополит Ангелович станув по боці Австрії, а митрополит Куїловський був польським повстанцем! У духовній семінарії у Львові було багато польських повстанців.

„Твердий" русин у виданнях Качковського, національна свідомість у книжечках «Просвіти» — зразу підпис — учених рускої гімназії, пізніше руської, ще пізніше русько-української, а в університеті «український», — це цікаві етапи в еволюції тодішньої ментальности.

В четвертій народній клясі я вже мав «Кобзаря» і вчився напам'ять «Думи мої, думи». Галицький сойм, австрійський парлямент, то вже пізніше історія.

Впродовж мого усього життя, слава Богу, я ніколи не втратив був віри і не опускав сповіді. А були то часи лібералізму, безбожництва, соціялізму і масонства, серед молоді дуже поширені. Не раз батько й мати, виправляючи мене з дому до школи — до гімназії дуже наказували, щоб завжди тямив про опіку Матері Божої, щоб не забував молитви, прикладно поводився і не приставав з поганим товариством.

Коли раз на одному родинному святі було багато товаришів з вищих кляс гімназії, як звичайно перед спанням я відмовив молитву і опісля чув, що вони завважували з насмішкою: «Він ще молиться.» Пригадаю собі також, як я, вже як студент теології і питомець духовної семінарії, приїхав зі Львова домів до Заздрости і втомлений положився, тоді мати спитала: «Чи ти вже помолився?»

Згадую про це тому, бо релігійне виховання має величезне значення і вплив на пізніше життя. Як ректор у духовній семінарії я зараз бачив, чи питомець вийшов з релігійного дому, чи ні. Дитина релігійно вихована, навіть як звихнеться, то пізніше відізветься в неї совість і він, як дорослий, опам'ятається. Важче з нерелігійною родиною.

В гімназійних літах було багато благородних товаришів і професорів, хоч не бракувало ще більше прикрощів».

3

ВИБІР. «Після зложення гімназійної матури я довго мучився з вибором звання теології чи філософії. Священиком хотів я бути, і родина дуже бажала цього але я нерозсудно боявся душпастирства, бо воно могло стояти мені на перепоні здобути найвище звання і благородність, стати професором університету, і бути, як тоді говорили «аристократом духа».

Але дивна рука Господня, котра провадила мене ціле життя понад усіма життєвими пропастями, провела мене свобідно і тепер без примусу до священства. А вже коли прийшло до вибору безженного стану, то родина уважала це трагедією. Мати була невтральна, а всі інші проти, лише наймолодша сестра Євгенія, давно вже в гробі, була рішуче за безженним станом і успокоїла інших.

Після зложення докторату я став приготовлятися до університетської професури, бо цісар Карло згодився дати українцям окремий університет. Та розвал Австрії приніс нові нещастя. Все ж я вернув до Львова 1922 р. з двома університетськими габілітаціями і 1925 р. мусів прийняти, під послухом, ректорство духовної семінарії.

Створення Богословської академії, зріст числа питомців і студентів з 80 до 300, наукова праця, видання наукових творів, матеріяльне удержання і збереження установи в дуже важких умовинах, поглинали всю енергію.

Коли після конкордату апостольського престолу з Польщею треба було їхати в справі духовної семінарії до міністерства у Варшаві, то мені, як іншим, було там сказано: «Колись у духовній семінарії говорили всі по-польськи, а що ви нині зробили з неї?» — «Це минулі часи?» — відповів я.

З цитаделі у Львові військо мало робити навіть напад на питомців і скільки могло тоді лягти молодих трупів. Та, хвала Господеві, все те якось було оминене мимо різних агітацій. Як важко було вдержатися, коли змінялася влада одна за одною: польська, гітлерівська і радянська.

Тоді то предложив мені Слуга Божий Андрей, якому я завдячую стільки добра та прихильности, як рівнож прихильности його брата о. Архимандрита Климента, прийняти єпископську гідність і наслідство на митрополичому престолі. На це відповів я, що це значить брати страшну відповідальність за Церкву під цю жахливу пору. І на це я почув рішучу відповідь: «Так, але ще страшніше не брати її . . . Зрештою, дайте іншого кандидата».

І з якою совістю можна було тоді пхати когось у певну тюрму?

І не треба було довго ждати, бо вона прийшла небаром. Уже в 1939 р. я одержав позаочний вирок смерти. На вулиці падали трупи наших визначних громадян. У 1945 р., стався тільки формальний арешт.

Яка була тюрма, ви самі про це вже багато чули і знаєте. Можна б дещо цікавого розповідати, та на це не час. Та все таки дещо треба згадати для прикладу.

В лаґрі був один молодий націоналіст, мабуть з Дарахова, біля Заздрости. Він приходив до мене і заєдно говорив: «Преосвященний, я нічого в Бога не прошу тільки, щоб я не вчинив нічого нечесного.» І не було б це дивне, бо на яке геройство треба було здобуватися, щоб не податись у боротьбі за кусок хліба і рятування життя.

Інший випадок. У закваґоні везли в переділці зі мною колишнього начальника лаґру, що спроневірив якісь більші суми. Він обікрав й мене і попродав мої речі на спілку зі сторожею — караулом, але коли я правив Службу Божу, молився в куті, він завжди чемно ждав на мене, аж скінчу, щоб разом «снідати» — ви пити черпак зупи».

4

РУКА ГОСПОДНЯ. В лаґрі 5 — 8 тисяч людей, завжди, знайшлася одна-дві людини, що не раз з нараженням свого життя приходили в крайній потребі з поміччю. Коли так раз, я усунений зі стаціонара, недужий лежав з 39° гарячки і запаленням легенів, безпомічний, то прийшов литовський священик з лікарствами, що дістав їх від своєї матері і врятував життя. Завжди дивна рука Господня!

Часом треба було переходити і судороги смерти. Буває, що стрінете в камері товариша, що чекає на розстріл, або бачите на мурах розбризкану кров. В очікуванні смертного присуду нерви самі, мимо спокою й рівноваги розуму і волі, своєвільно дрижать і клаптями випадає волосся з голови. Тоді я щойно зрозумів, чому Христові виступав кривавий піт у передсмертніх судорогах на Оливній горі! А він був Бог.

Та після всього прийшло благословенне визволення. Я сказав би: т.зв. воля, бо як сказано, яка воля єпископові, коли його Церква в неволі?

Коли 1963 року міністер Мордовської республіки проголосив мені в приявi лагерних ґенералів і полковників, що я освободжений Верховним Совєтом в Москві, тоді я спитав, чи свобідна й Церква?

Очевидно, яка мені свобода, якщо страждає Церква? Під послухом я мусів приїхати до Риму, і за це я дуже вдячний Святішому Отцеві Папі Иоанові XXIII, але і в час II Ватиканського собору, і пізніше приходили гіркі події, яких переживання не були легші ніж у в'язниці. Може, для не одного здавалося б, що це радість, та для мене наша Церква і Нарід є першим чинником дії, а не особиста користь.

За цих кілька літ проходили події для нас дуже важкі, і вам добре відомі й невідомі, а їх переживав я не менше болюче і прикро, як вв'язничні тортури.

Та дивна рука Господня не випускає нас зі свого проводу. Не можна бути пасивним і лишити долю нашої Церкви і народу напризволяще. А всі умовини, як ви знаєте, є катастрофальні — та й це в першу чергу відносять до Верховного Архиєпископа.

Не йде тут про особисту вигоду, а про майбутнє нашої Церкви й народу. І коли я що невміло чи неправильно вчинив, прохаю в Милосердного прощення.

Та й після токого важкого життя, коли одні за одними старання і будови падали в руїну, слушно спитаєте, чи варто було жити і трудитись? Авже ж, що було треба працювати. І за невдачі треба бути вдячним Богові. Понад цим усім царює свідомість: я робив це для Господа Бога, для своєї Церкви, для свого народу. Я хотів чинити щось добре — і це найбільша заплата вже ось тут на землі, а пізніше в небі.

Нинішнє свято нехай буде заохотою до дальшої праці і подвигів для нас всіх, не зважаючи на всі недостачі і невдачі — до наміченої мети.

Оце кілька думок старого дідугана, в цю так важну, мимо всієї скромности, хвилину 80-річчя життя. Слава Богу, що можна доповнити терпіння Христа, як каже св. Павло, серед яких нам просвічує висока мета: єдність Церкви й народу».

З НОВИХ ВИДАНЬ

Альманах «Північне сяйво» — Видавництво „Славута", Едмонтон, стор. 208.

Наприкінці минулого року вийшло п'яте число літературно - мистецького альманаху „Північне сяйво". Видавцем і редактором альманаху є поет і проф. Албертського університету Яр Славутич.

До альманаху дали свої праці більш як 20 авторів. У короткій нотатці тяжко проаналізувати всі твори чи дописи альманаху. Треба лише одне з приємністю ствердити, що п'яте число „Північного сяйва" своїми різними жанрами й стилями є багата й цінна спадщина українського друкованого слова на еміграції.

Сюди входять: перша частина роману В. Винниченка «Поклади золота», проклямація мера Вінніпегу С. Дзюби з приводу 100-ліття Л. Українки і В. Стефаника, оповідання І. Боднарчука; афоризми В. Гаврилюка, статті — І. Качуровського, С. Чорнія, П. Одарченка, Ю. Клинового, І. Кейвана, Д. Чуба і Г. Братуненка.

Багато місця присвячено також українській поезії. У цій ділянці виступили: М. Щербак, Л. Полтава, Л. Костенко, П. Карпенко-Криниця, Яр. Славутич, Б. Мазепа, М. Мандрика, Д. Мур, Б. Бора, Л. Мурович, А. Легіт, І. Качуровський й Е. Думка.

Віримо, що в скорому часі літературна критика дасть п'ятому числу «Північного сяйва» належну оцінку, а кожний культурний читач знайде місце для альманаху в своїй домашній бібліотеці.

Б. М.

КОМЕНТАРІ

ДАРМА ТУЖИТИ ЗА 1948 РОКОМ

Мельниківська фракція ОУН (Організації українських націоналістів) зробила заяву, яка є однобокою критикою екзильного президента Миколи Лівицького і патетичним закликом вертатися до славного 1948 року. В час недавньої чистки, яку в Мюнхені робив Лівицький, мельниківці помагали йому. Тож не годиться аж тепер ремствувати на «диктатора». А щодо славного 1948 року, то де ті коні вороні, що нас повезли б у минуле? І далі, чи той 1948 справді був аж такий славний?

Наведім головну частину документу ПУН (Проводу українських націоналістів): «Сучасний стан у ДЦ УНР виразно виявляє тенденції, які ведуть до повного занепаду великого задуму з 1948 р. Теперішня т.зв. більшість в УНРаді, якої фактичним речником є президент УНР М. А. Лівицький, бачать майбутнє ДЦ УНР у факті самого його існування та в незрушимості його структури за всяких умовин визвольної боротьби та за всякого укладу суспільно-політичних сил на чужині. Знову ж ОУНз, яку називають речником опозиції, з легковажністю ставиться до традиційно-легітимних факторів у структурі ДЦ УНР, забуваючи про їх політично-державне значення в боротьбі українського народу за його духово-національну самобутність. Зудар тих двох тенденцій довів до підваження самих основ консолідації українського політичного світу, на яких була сперта Українська Національна Рада».

Після діягнози пропонується лікарство: «З метою наближення і співпраці цих двох груп "більшости" і "опозиції", ОУН пропонувала і пропонує ряд заходів, які, якщо б були прийняті обома сторонами, могли б причинитися до спільної підготовки VII сесії УНРади та евентуально допомогти зліквідувати існуючу кризу в ДЦ УНР. Ось деякі з заходів пропонованих ОУН:

1. Відкликання президією УНРади постанови VI сесії УНРади про спеціяльні повновласті президента УНРади, які незгідні з Тимчасовим законом і які обмежують права і повновласті президії УНРади і ВО УНРади.
2. Привернення консолідації українських політичних сил на форумі УНРади в згоді з плятформою з 1948 р., яка стала основою реорганізації ДЦ УНР».

Документ ПУН обвинувачує М. Лівицький за те, що «не має зрозуміння ані бажання діяти в напрямі створення необхідних передумов для привернення внутрішнього миру між складовими організаціями і середовищами УНРади», заявляє, що «ОУН не може нести жодної відповідальности за теперішній і майбутній розвиток подій на терені ДЦ УНР і УНРади» і, річ ясна, «закликає всі політичні середовища і українське громадянство робити все можливе, щоб відповідальні за ДЦ УНР і УНРаду чинники повернулись до спільної плятформи консолідації українського політичного життя з 1948 року».

Рік 1948 був роком, коли **закінчилася** в нас загальна політична сварка всіх проти всіх, але той рік **не був початком** спільної політичної дії. Тепер, після 25 років, політичні партії занепали, з деяких майже нічого не лишилось. Громадські установи здебільшого взяли чи беруть верх. Політичні діячі, мабуть, найбільше розгублені з усіх. Тому серед них так легко виникають сварки, які ще й тепер є ерзатцом діяльности.

Для політичної діяльности замало самих політичних діячів; для політичної діяльности треба політичної діяльности.

НАШІ СУСІДИ РУМУНИ

Група румунських еміграційних політиків, що живуть у Франції й Німеччині, зробила українцям малу несподіванку, опублікувавши недавно французькою мовою книжку п.з. «Аспекти совєтсько-румунських відносин у 1967-71 роки», в якій на головне місце висунено тезу про потребу — вірте чи не вірте — доброго сусідства між українцями й румунами. Додаймо, що книжка вийшла з друку в Парижі, де русофільство завжди було традицією, яка ще й досі не перевелася.

Росіяни, створивши Молдавську республіку, вигадали окремий молдавський народ та молдавську мову, а тепер пляново русифікують молдаван. На жаль, багато українців, яких висилають у Молдавію, виявляються послушними русифікаторами. Це діється в той час, коли в Україну переселюють росіян та азіятів.

Румуни й українці — кажуть автори книжки — повинні розуміти спільну небезпеку і помагати одні одним. Українці виявляють велику національну свідомість. Цей народ не пропаде. Румунські автори визнають, що українська самостійність є в інтересі Румунії.

Сподіваємось, що українські політичні діячі дадуть відповідь на цей румунський виступ.

ПОМИЛКИ

У перекладі статті Любора Зінка («УВісті», 4 травня) вкралися дві помилки. Одна з них особливо прикра, бо замість англійського прем'єра **Гіта** надруковано Тіта, який ніякого відношення до теми не має. В іншому місці пропущено слово „**східної** політики" Брандта. ТГЛ

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS

10967 - St., Edmonton, Alta.

Second class mail, registration number 1035.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ІВАН БАСАРАБ — ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ

В. ГАВРИШ

(продовження)

Після приїзду до Едмонтону в 1919 р., Іван Басараб закінчив правничі студії й 1922 р. став першим українським адвокатом в Алберті. Підчас студій був він членом, а відтак і головою Українського Народного Дому та членом редакції щоденника „Новини", що тоді виходили в УНД-омі. А відтак звалилася на плечі першого українського адвоката безліч праці. Головство та участь у різних громадських комітетах та організаціях. І Басараб був одним із засновників, а відтак довголітним членом дирекції тижневика „Українські Вісті", почесним головою багатьох комітетів, кандидатом на посла до провінційного парляменту, а врешті, в січні 1944 р., за володіння короля Юрія VI, Івана Басараба, того заслуженого канадсько-українського діяча, федеральний уряд іменував королівським радником. То було перше того роду державне відзначення українця в Алберті. То відзначення прийняли українці Едмонтону та Алберти з великим та щирим ентузіязмом, що й було виявлено на величавому бенкеті в честь І. Басараба в кілька тижнів пізніше. Пригадую собі, що пок. д-р І. Оробко, перший наш лікар у Алберті був тим відзначенням так зворушений, що хотів на свій кошт видати окремий додаток до „Українських Вістей", присвячений І. Басарабові з нагоди його відзначення.

Та наші люде пам'ятають І. Басараба особливо з „тяжких часів", з 30-их років господарської депресії. Як тільки настала господарська криза, позичкові компанії кинулись стягати довги, а відтак ліцитувати фарми, а то й міські доми. Збіжжя були тоді повні шпихлірі, фармери мали теж багато худоби, свиней, дробу — всього було повно на фармах, але ніхто не хотів того купувати, навіть за безцін — і фармер, хоч був багатий на свої господарські продукти та худобу, але був без цента в кишені. Сотки фармерів стали приходити до адв. Басараба за порадою і поміччю.

Декілька років провів він майже на безплатній обороні покривджених фармерів й рятував їх землю та дах над головою. А кілько було випадків, що І. Басараб, за свої гроші, мусів прогодувати родину в місті, або заплатити подорож назад на фарму. І якраз тоді виявилася його велика людяність супроти покривдженого брата й то наші люде пам'ятали дуже довго й приходили постійно до нього за адвокатськими порадами, як по свячену воду, вже й тоді, коли господарські труднощі проминули. Як перший адвокат-українець у Алберті І. Басараб поставив дуже високо приклад професійних і людських чеснот українського інтелігента на чужині, приклад, який його наслідники повинні наслідувати й над усе цінити.

Адвокат Іван Басараб походив родом із села Новосілка, повіт Підгайці, Галичина. До Канади приїхав 1904 р. молодим хлопцем. Зразу осів у Монреалі, а згодом переїхав до Вінніпегу, де вечорами працював, а днями ходив до школи. Так скінчив він у Вінніпегу й Брендоні середню школу й учительський курс, після чого вчителював, а відтак став інспектором шкіл у Манітобі. В 1915 р. він покинув працю інспектора й почав студіювати право в Манітобському університеті.

Під час студій покійний належав до того гуртка молодих українських інтелігентів, які організували між нашими робітниками курси англійської мови, українські освітні курси, хори, драматичні гуртки, вистави, дискусійні вечорі ітд.

В 1919 р. покійний переїхав до Едмонтону щоб закінчити свої правничі студії й тут замешкав у бурсі ім. Т. Шевченка. Там давав він студентам лекції українознавства, а згодом включився в членство багатьох українських організацій у Едмонтоні, в яких був часто головою, або бодай членом управи. М. ін. був він головою Братства Українців Католиків, членом клюбу Українських монархістів-гетьманців, а опісля Союзу Гетьманців Державників.

В канадській політиці був він членом консервативної партії й з тої партії 1935 р. кандидував на посла до Албертської легіслятури, але безуспішно.

В 1932 р. адв. І. Басараб одружився з Марією Скоропад, з якою мав дві дочки. Адвокатську канцелярію відкрив І. Басараб в 1922 р. й, як перший український адвокат в Алберті, вів її майже через 40 років аж до останніх днів свого життя.

Помер він, після короткої хвороби, 1 лютого 1961 р. на 73-ому році життя. З покійним Іваном Басарабом зійшла в могилу людина хрустального характеру, великих чеснот та передусім щирого українського серця, що високо держала ім'я українських поселенців у Канаді.

НА ДЕНЬ МАТЕРІ

„Моїй матусі, що ген за морем,/ У могилі спочиває,/ Цих кілька слів посилаю,/ ще й сльозами поливаю".

І знову прийшов місяць травень, а в цьому місяці найдорожче свято-день матері. Мабуть нема дитини, яка не любила би, не шанувала би та не обожала би своєї доброї рідної матері.

Та не лиш діти, але й старші люде, а й навіть дещо більше старші, такі, як я, що ще з минулої сотні років, згадують свою найдорожчу матір словами та многими думками. Я пригадую собі ,як моя незабутна мама виглядала ще за життя. Як вона одягалася, як чесалася, яке було її дороге лице, яка вона була добра до нас, як молилася з нами вголос, вчила нас співати пісень та провадила нас до церкви. Мені здається, що я ще й сьогодні чую, як вона співала пісню до Божої Матері, а ми за нею підспівували: „Ми такі бідні, сли ти не за нами, потіхо вкраїни, молися за нами". Ті слова бренять мені в ушах ще й сьогодні . . .

І я дякую Богові, що дав мені спроможність ще діждати цього року і цього місяця травня, щоб може хоч цей раз ще згадати в „Українських Вістях" мою найдорожчу маму, бо від сьогодні за рік неодної з нас уже не буде, бо примкнемо наші очі на віки . . . То вже так Бог дає і така доля кожної людини, що прийшла на цей світ . . . Хто народився, той мусить і вмирати . . .

Тому я з нагоди „дня матері" від щирого серця вітаю всіх українських матерей у Канаді й бажаю їм „многих літ".

А тим слабшим матерям, що мали дитятко десь „за горями за морями" та віддали його до сиротинця, а самі далі дівочать, нехай Господь дасть їм кращий розум та рятує їх від моральної загибелі . . . Бо не є таємницею для нікого, що в Канаді є тисячі неодружених матерей, а між ними й українки й то навіть із деяких добрих родин, що зійшли на манівці . . . Дуже боляче й жалко. але тепер такі часи настали. . .

А всім добрим українським матерям у Канаді бажаю з „днем матері" багато радости й приємности та якнайбільше потіхи з їхніх дітей.

З належною пошаною до всіх мамів ваша

М.М. Б., Райкрофт, Алберта

Менвил, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ПАВЛА МАРТИНЮКА

бл. п. Павло Мартинюк

Минув рік, як відпровадили на вічний спочинок тіло покійного Павла Мартинюка з Менвил.

Покійний приьшов на світ 9 березня 1896 р. в Королинцях, пов. Перемишляни, Україна. Тут він провів свої молоді літа, тут одружився 6 жовтня 1925 р. з Анною Колодій з того самого села. Три роки пізніше, у місяці травні 1928 р. приїхав до Канади сам, а його дружина приїхала того самого року в грудні. Покійний заїхав до своїх односельчан, що фармували в околиці Вегревил. Тут теж приїхала його дружина. Тут вони жили аж доки не купили власної фарми в Шалка, побл. Герри Гілл.

Покійний Павло належав до свідомих українських поселенців. Попри працю, мав він час і для церкви і для громади. Скрізь де жив був зразковим парафіяпином і совісно виповняв свої церковні й парафіяльні обов'язки. В церкві в Менвил покійний виконував функцію старшого брата.

Цікавився українськими справами, передплачував українські часописи, читав їх, бо хотів знати, як проживають наші поселенці в Канаді і як живе нарід в Україні.

В 1962 р. перейшов з дружиною до Менвил, щоб бути блище односельчан і знайомих де й помер. Тіло його спочило на цвинтарі в Менвил.

З нагоди річниці смерти згадала Павла дружина Анна, сестра Текля Віснівська з Гарри Гілл, сестрінка Марія Вітюк з Едмонтону та сестрінки Валтер Боррен в Ст. Пол та Орест Віснівський з Гарри Гілл. і решта родини св. поминальною Літургією та поминками. З нагоди поминок родина передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву дякуємо, а покійному Павлові вічна пам'ять.

Калгари, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ НАСІЧУКА

В 14 числі „Українських Вістей" із 6 квітня був надрукований допис про похорон бл. п. Николи Насічука. Через недогляд не поміщено кліші покійного. Кліщу містимо тепер, а родину покійного перепрошуємо за недотягнення. **Ред.**

бл. п. Никола Насічук

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- книжки
- журнали

КУДИ ПРЯМУЄШ, СИНУ ЗЕМЛІ?

Василь СТЕБЛИК

Минає три чверті сторіччя від часу, коли наші батьки, морені голодом на рідній землі, що її загарбники видідичували, з болем серця залишали рідну землю й шукали кращого життя по противній стороні світу, на непривітних степах Західної Канади. Тут сподівалися вони знайти краще життя для себе, а передусім для своїх діточок.

Українці з природи були рільниками й любили та скоро прив'язувалися до землі, як то так майстерно описав пок. Ілля Кирияк у своєму творі „Сини Землі".

Між першими поселенцями була також велика кількість вишколених ремісників, як будівничі, столярі, шевці, ковалі і інші. Але і ті без уваги на свій фах, брали землю й розгосподарювалися, а своє фахове знання виконували тоді, коли на те дозволяв час. Було також багато таких, які дістали працю в місті й там лишалися на якийсь час, але, як тільки заощадили вони дещо гроша, йшли на фарми, купували землю і раділи тим, що врешті мають свою землю і свій куток.

Початки не були надто легкі, але не аж такі тяжкі, як багато наших піонерів нам про них розказують. Кожний міг завважити, що чим більше люди доробляли́ся, тим сумнішими ставали їх оповідання про піонерські часи. Злидні, звичайно, міряються добробутом, або навпаки.

Що вже з перших років жилося тут краще, як в старому краю нехай посвідчить те, що різні люди, а між ними й моя мама, писали листи до рідних і знайомих, щоб чим скорше позбувалися мізерії, яку там мали й приїздили сюди, бо тут можна краще жити.

В скорому часі господарства почали зростати. Завдяки тому, що половина всієї землі належала до таких великих корпорацій, як СПР і Гадсон Бей, і котру можна було набути по низьких цінах і на довші сплати, в скорому часі її викупили. Зразу праця на землі була дійсно важка. Та скоро появилися трактори, великі машини до рубання лісів, комбайни, вантажні авта зі всіма приладами до ладування і розладування тягарів, а потім запроваджено електричну силу на фарми, як і все те влегшувало господарювання.

З того часу можна було повторити за Тарасом Шевченком „сам Бог витає над селом". Та сталося щось несподіване. Ані град, ані посуха, ані інше нещастя не діткнули нашого господарювання так катастрофічно, як масовий, і неоправданий перехід нашої молоді до міст. Жаль стискає серце, коли глянемо нині на нашу „Київщину", де я зріс і де ми з дружиною прожили найкращі дні нашого життя та виховали наших дітей. Тут майже половина колишніх господарств лежить у руїнах, як колись в Україні після татарського наїзду. Декуди ще стоять похилі, на пів повалені, будинки, а де-не-де й того немає, лишились тільки живоплоти з акації та декілька дерев, засаджених нашими батьками, щоб їм нагадували „садок вишневий коло хати", в Україні.

Годі повірити, що тут колись процвітало життя. Жили тут численні родини, були хлопці й дівчата, а в неділі або свята приходили сюди й інші, навіть з далека. Хтось приніс малу гармонію, заграв і всі гуляли на подвір'ї (без вощених підліг) аж земля стогнала. Тільки час від часу спішив один то другий до „журавля" напитися холодної води. Сьогодні ті подвір'я зорані, або зарослі бур'янами, в яких свобідно гуляють скунси („сканки").

Одною з природних окрас околиці Київа було невелике але гарне і чисте озеро, що лежало на північ від нашої церкви. Там над його берегами, на порозі 20-го сторіччя поселилися наші перші поселенці а саме: Бачинські на північному березі і Кісилевичі на полудневому. Згодом прийшла ще родина Дегідів, десь мабуть з Ростерн в Саск., що осіли на західному березі. Родини ті були широко знані українцям в Алберті, бо жили вони на перехрестю шляхів, котрі лучили в той час Мондер, Ворвік, Мирнам а дальше

(закінчення на 5 стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

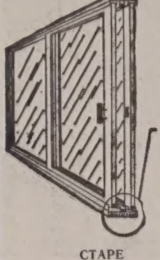

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ

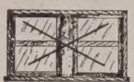

НОВЕ

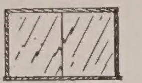

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ

НОВЕ

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ПОШТОВИЙ КОД СПРАВДІ ПРИСПІШУЄ ДОСТАВУ ПОШТИ

Якщо ви живете в Оттаві, або в провінціях Манітоба, Саскачеван і Алберта, ви повинні були одержати посилку із новим поштовим кодом. І ми сподіваємося, що ви вислали прислані в посилці картки з адресами, з оплаченою поштовою оплатою, до всіх ваших приятелів.

Якщо ви живете в околиці, в якій ще не введено поштового коду, але ви маєте приятелів, що живуть в Оттаві, Манітобі, Саскачевані або в Алберті, пригадайте їм, щоб вам прислали їхній код.

Бо поштові коди не приспішать достави пошти, доки ви не будете ними користуватись.

КАНАДСЬКИЙ ПОШТОВИЙ УРЯД

ІВАН БАТЮК, ПОСОЛ ДО АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

Минулий тиждень був в Албетрській леґіслятурі дуже працьовитий і на сесіях порушено дуже багато справ із різних ділянок.

Справи рільництва

Проголошено, що Міністерство рільництва вислало комітет ради для збуту свиней до Европи для студіювання европейських ринків. Іменований комісар для збіжжя перевірює можливості продажу гірших родів збіжжя свобідно в цілій Канаді.

Були деякі голоси критики відносно складу рільничого комітету, зокрема відносно чотирьох членів комітету, що є послами з міських округ. Але треба вияснити, що двох з них виросло на фармі й вони мають добрий досвід у рільництві, так, що властиво залишається лиш двох без рільничого досвіду. Але ці два можуть творити рівновагу між дев'ятьма фармерами та двома послами з фармерським досвідом. Слід завважити, що попередній уряд мав міністрами рільництва фармерів, але погіршення рільничої спільноти не виправдує твердження, що варто мати міністрами рільництва якраз фармерів.

Один посол опозиції сказав, що вирішним чинником при призначуванні до комітету повинно би бути знання фармерства. Але умовини фармерства протягом минулих 7 місяців в порівнанні до років урядування партії суспільного кредиту так змінилися, що я сам не знаю, чи якраз знання фармерства повинно бути вирішним чинником. Як я слухав голосів критики, я остаточно був переконаний в правильність старої пословиці, що „порожна бочка гуде".

Продаж марґарини

Предкладено до затвердження закон, який усуне всі обмеження відносно марґарини. Можна навести багато арґументів за і проти, то може варто буде представити дещо статистики, яку наведено в часі дебати. Багато застережень висувала Асоціяція продуцентів молока, яка вважала, що якраз вона відчує прикро той закон. Але статистика виказує, що в роках 1962-1971 наша молочарська промисловість не виробила достатньої кількости масла, що вистарчало би нашому домашньому ринкові в п'ятьох із тих 10 років. В 1971 р. в Канаді було 34,,500,000 фунтів масла за мало. Сама Алберта спровадила в 1971 р. із ЗДА 2,193,700 фунтів масла. Другою, що до кількости спровадженого масла, була Британська Колюмбія, що спровадила в 1971 р. 763,200 фунтів масла. В цьому році в місяці січні сама Алберта спровадила із ЗДА 2,302,000 фунтів масла.

В Британській Колюмбії, де нема обмежень для краски марґарини, чистий прибуток із молочарства зріс значно більше, як у Алберті.

Якщоб ми зробили більше приманчивою марґарину, ми могли б заохотити фармерів вирощувати більше ріпаку та виробляти більше ріпакової олії. Насіння ріпаку можна перемелювати для виробу марґарини. В продажу марґарини й далі обов'язуватимуть приписи відносно опакування та наліплювання етикети так, що покупець знатиме, що купує марґарину.

В додатку, ми, як уряд, старалися піддержувати розбудову молочної худоби при допомозі Програми плекання коров, яка вможливлює фармерам одержати позички для молочарських фарм. Якщо так, то певно, що ми не піддержували би закону, який би діяв на шкоду зростаючих череди коров із молочарень, до зросту яких ми заохочуємо та які піддержуємо допомогами.

Не буде іспитів у 9-ій клясі

В ділянці освіти повідомлено Леґіслятуру, що іспити в 9-ій клясі будуть скасовані, а на їх місце буде введена припадкова перевірка знання. Одночасно подано внесок, щоб дітям дати нагоду зачинати школу в 5-ому році життя.

Робітники з Саскачевану

Членам Леґіслятури сказано, що копальню ЛяРонж в Саскачевані замикають та що 30 вуглекопів (на всіх звільнених 300) прийдуть працювати до копальні в Ґренд Кеш. Уряд не має заміру приймати на працю робітників споза провінції, бо вважає своїм першим обов'язком дати працю місцевим робітникам. Але в тих випадках, де на місці нема кваліфікованих робітників, на цю працю прийметься робітників споза провінції (так, як згаданих 30), під умовиною, що вони залишать місця праці, якщо будуть вишколені місцеві робітники. Тепер переводиться відповідний вишкіл місцевих робітників.

Податок від нафтової ропи

Як вже згадано передше, цього року мають бути відновлені всі умови відносно оплат за нафтову ропу (оливу). Наш уряд уважає, що не повинно бути ніяких обмежень відносно оплат за нафтову ропу та що обмеження, якщо є, можуть бути змінені кожночасно. На жаль, уряд суспільного кредиту в 1948 р. ухвалив обмеження відносно оплат за нафтову ропу й тепер 75% видобуваної нафтової ропи платить найбільше 16⅔% оплати. Відповідно до провінційного законодавства того закону не можна буде змінити до 1980 р. Провідник опозиції признав, що багато речей змінилося від 1948 р., але ми мусимо признати, що адміністрація суспільного кредиту небагато змінилася.

Чи їзда автомобілем перестаріла?

Ґрент Нотлей завважив, що, на його думку, їзда автобусами та поїздами вже зробилася перестарілою та що посли Албертської леґіслятури повинні мати дарові квитки на переїзд літаками. Тепер посли дістають дарові квитки на переїзд поїздами та автобусами й їх відносні компанії видають даром, без домагання. Якщо посли мали би дістати дарові квитки на переїзд літаками, уряд мусів би за них платити, що було би досить поважним видатком для уряду. Мені здається, що, якщо посли консервативної партії є тої думки, що їзда автомобілем, автобусом чи поїздом ще не перестаріла, то я не можу зрозуміти, що соціяліст, який каже, що завжди є проти марнотратства, може вважати, що ті середники подорожування вже є перестарілі.

Відносини в тюрмі Форт Саскачеван

П. Нотл, в часі записів, висунув думку, що тюремні сторожі в Форт Саскачеван переступили свої повновласті й неправильно поводилися з в'язнями. Поминаючи деякі поодинокі випадки, мені здається, що з в'язнями обходяться добре та що, в деяких випадках, вони живуть краще, як неодні з тих що заробляють на щоденний хліб звичайною працею.

Комісія та допомога для муніципалітетів

Спеціяльну комісію для провінційно - муніципалітетного фінансування названо некомпетентною й опозиція висловила думку, що комісія мала би кращі успіхи, якщо була би складена з професіоналістів. Заміром теперішнього уряду є втягнути всіх 48 урядових послів в діяльність уряду й стати його членами. Мені здається, що, якщо ми маємо в спеціяльній комісії людей з досвідом в муніципалітетних урядах, то є радше корисним, бо ці посли можуть краще послужити мешканцям провінції в ладнанні справ муніципалітетів.

В парляменті було досить багато критики за допомоги (ґренти) для муніципалітетів, які попередний уряд заморозив на 38 мільйонів долярів, а які тепер розморожено й підвищено на 4 мільйони річно. Ця підвишка рівняється 10.5% сумі, і є найвищою, яка колинебудь була дана при допомогах (ґрентах). Критика опозиції задержала виплату ґрентів міським муніципалітетам. Міністер для справ муніципалітетів Рассел повідомив, що скоро Леґіслятура затвердить видатки Міністерства для справ муніципалів, скоро відтак будуть виплачені гроші. То буде великою допомогою для муніципалітетів, бо вони не будуть мусіти зичити грошей для плачення біжучих видатків.

Кари для нетверезих водіїв автомобілів

Знову видвигнено справу відбирання на якийсь час дозволів на їзду автомобілями для провадження автомобіля в нетверезому стані. Як примір подавано випадок із Летбридж. Власник автомобіля, якому відібрано право їзди, зумів доказати, що він був невинен й показалося, що його покарано несправедливо. Міністер шляхів заявив, що треба буде перевірити справу тимчасового відбирання дозволів на їзду.

Праця для університетських студентів

З недалекими літніми місяцями та закінченням викладів на Університеті багато студентів шукатимуть праці. Леґіслятуру поінформовано, що найбільше безробітних було між студентами віком 18-24 роки. Окрема програма — Тимчасової літної праці (Соммер Темпорари Імплоймент Програм — СТЕП) — при 9908 - 109 вул. буде старатися знайти зайняття для молодих людей від прибл. 24 травня до кінця першого тижня в вересні. Треба сподіватися, що ця програма буде мати більше успіху в підшукуванні праці для студентів, як то було давніше.

—o—

Куди прямуєш, сину землі?

(закінчення з стор. 4.)

на схід а другий з півночі на полудень, що лучив Ст. Пол, Брусо і Веґревил. Озеро не мало офіційної назви. Я один, і тільки для себе, називав його Тиверіядським озером. Між іншими його „чарами" жила там і дівчина, що звалася Марія, на котру я, як казали „кидав оком". І якби на те я вперше тоді читав Шевченкового Кобзар'я, а в ньому улюблену поему „Марія".

З того всего лишилося тепер тільки озеро тай його не легко пізнати, бо виглядає як обідрана собаками сирота. Береги його обнажені з ліса, що його окружав з двох сторін а повні колись життя хутори-господарства на його берегах повалені. А по ночах, наче стогін духів перших піонерів, чути як перекликаються сови.

Тут я згадав тільки три родинні гнізда а є їх десятки тільки в самому Києві, не згадуючи вже про тисячі або й десятки тисяч поза ними.

Куди поділись ті здорові, молоді хлопці, котрі родилися, виростали й вперше пізнавали Бога в тих привітних гостинних родинних хатах? Де можна краще пізнати Бога як в окруженню природи ще не занечищеної і не знищеної людськими руками. Навіть і маловіруюча людина мусить згодитися, що немає ніде іншого місця крім фарми, де все, що тебе окружає нагадує Того, котрий все те сотворив і тільки Його сила продовжувала і продовжуватиме те життя в безконечні віки.

(Продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ
ЧЛЕНІВ
ЛЕҐІСЛЯТИВНОЇ АСАМБЛЕЇ
ПРОВІНЦІЇ АЛБЕРТИ

ДО:
Всіх осіб, що цікавляться особливо "Пропонованим пляном прибутків із природних багатств", а зокрема прибутками із видобування нафтової ропи для провінції.

Албертська леґіслятура вже просила про внески від груп та організацій для розгляду відповідного комітету леґіслятури.
Цим повідомленням, члени Албертської Леґіслятури запрошують осіб, які мають докладне знання або зацікавлення цею справою, щоб вони подали на неї свої погляди. Ці погляди мусять бути представлені на письмі й мусять бути передані вашому послові, на адресу Будинку Парляменту в Едмонтоні.

Якщо ви бажаєте дістати копію документу зі становищем Албертського уряду, під заголовком "Пропонований плян прибутків із природних багатств", предкладений Леґіслятурі 24 квітня 1972 р., напишіть або підіть особисто до "The Clerk of the Legislative Assembly, Legislative Building, Edmonton", або в Південній Алберті, напишіть або відвідайте Бюро Прем'єра, Mezzanine Floor, J. J. Bowlen Building, 620 - 7th Ave. S.W., Calgary або вашого власного посла в Будинку Леґіслятури в Едмонтоні.

Ваш посол до Албертської Леґіслятури

YOUR M.L.A.
GOVERNMENT OF ALBERTA

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий гарний, ілюстрований місячник
ЮНАК
YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Мейор Едмонтону має голос

ПРЕМ'ЄР ТРЮДО И ЕДМОНТОНСЬКИЙ КЛОНДАЙК

мейор Айвор Дент

Достойний прем'єр Еліот Трюдо відвідав минулого тижня Едмонтон й був на великому вічі в Спортекс. Мені припало почесне завдання представити його зібраним едмонтонцям. Але, заки я його представив, моя дружина та я повернули до готелю Макдоналд, щоб його забрати на віче. Моя дружина була дуже здивована тим, як ми поїхали на 14-ий поверх й застукали до дверей кімнати, де жив прем'єр, то прем'єр сам відчинив нам двері. Моїй дружині здавалося, що прем'єр повинен мати когось поруч себе, який відчиняв би двері його кімнати. Вона була тим так здивована, що майже не знала, що сказати, як я її представив прем'єрові.

Як я представляв прем'єра зібраній публіці, я був вдоволений із самого себе, що я приготовив свій вступ в дуже приступній формі, бо я ствердив, що прем'єр є дуже приступною людиною. Вас може буде цікавити, що я сказав: „Пане господарю . . . пані й панове! Я гадаю, що ми мали дуже милу розвагу. Я гадаю, що едмонтонська оркестра молоді була надзвичайна . . . й такими самими були народні танці, про які подбала Едмонтонська рада для народного мистецтва. Я гадаю, що їм всім належаться дуже рясні оплески . . .

Людина, що її я маю честь сьогодні представити не є незнаною в Канаді. Дійсно його ім'я є знане нам усім; його діяльність та його рішення заторкують нас усіх. Ми бачимо його раз тут, то знову деінде. А, як він промовляє, його голос доходить до нас в наших вітальнях та кухнях із телевізійних та радієвих апаратів. Але він залишається для нас й надалі людиною непроглядної та інтриґуючої таємниці. І я дуже вдоволений, що він є таким. Мені приємно бачити, як він приємно заскакує своїми вчинками людей. Хто був би подумав ще не надто давно, що наприклад П'єр Ельйот Трюдо одружиться? Я певно ні. Його завзятість та постійність в його парубоцтві, поминаючи всі його залицяння в часі передвиборчої кампанії тай передтим, були для мене найкращим доказом його парубоцтва. То була для мене людина, що ніколи не піде до вінчання.

Я помилявся; а хто ж ще не помилявся? Я був відтак збентежений його рішенням одружитися; а хто не був збентежений? Я таки добре не знав П'єрре Трюдо.

А відтак, ніхто ніколи не знав, куди він поїде на вакації. Кореспонденти газет, радія та телевізії моталися неначе в павутинні, як Трюдо нагло зникав із Оттави. Поставали найбільш буйні спекуляції відносно того, куди він поїхав, репортери кидалися на всі боки, шукаючи слідів таємничого мужчини атлетичної будови, з чорними окулярами, на тому чи іншому морському узберіжжі; дошукалися його на тому чи іншому човні для нуркування під водою; шукали його на тому чи іншому горбку, звідки з'їздять лещетарі . . . і всякі інші того роду можливості. А те все було дуже забавне. Інтриґуюче. І ніхто ніколи не знав, куди він поїде в своїй наступній подорожі.

Я досі говорив про його приватне життя. Та, Боже, борони, щоб я то критикував, я як мейор, знаю, що він має право на своє приватне життя. Але на цьому не кінчається його таємничість. Ми всі є свідомі його найновішої великої таємниці. Тобто, коли будуть чергові вибори до парляменту. Половина з вас, що сидите тут, сподівається на половину, що він проголосить це сьогодні. Я не знаю того. Чи ви не знаєте того, що він не сказав мені ні словечка про його промову цього вечора. Ми всі мусимо уважно слідкувати за кожним його словом. Якщо він відразу не скаже нам прямо дати виборів, кожний буде дошукуватися якорось натяку . . . спеціяльно ті бідні репортери, радія та телевізії. То дійсно все дуже забавне. Ми навіть не знаємо, що він нам скаже. Пані й панове . . . перед вами стоїть ця таємнича людина, найбільш славна незнана людина в Канаді. . . наш прем'єр Достойний П'єр Елліот Трюдо".

* * *

Наші Дні Клондайк наближаються дуже скорим темпом, а я ще навіть не запустив собі бороди. В наближчих днях я перестану голитися так, щоб я міг осягнути, як звичайно, прикрасу мойого лиця на цю святочну оказію.

Цього року керівники Днів Клондайк порішили відкрити розривкову частину на виставовій площі „Мідвей" першого дня Днів Клондайк. Вона не буде відкрита перед полуднем, щоб не відривати людей від церковних богослужб, але буде відкрита пополудні й вечером.

Я роблю цю заввагу відносно Днів Клондайк лиш на те, щоб читачі моєї статті пригадали собі, що надходить час, що ми всі збираємося разом як едмонтонці й запускаємо довге волосся. Одягнені в спеціяльні одяги та карнаваловий настрій, ми весело проводимо час, а й численні відвідувачі нашого Едмонтону матимуть багато радощів із відвидин Едмонтону є тому часі.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

—o—

Гості з Калґарі і з Едмонтону в Дромгеллері

Члени української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Дромгеллері продовжують парафіяльне життя в тому південноалбертійському містечку.

В останніх 15 роках багато українців виїхало з того міста тому, що п'ять із шести копалень вугілля перестали діяти. Мимо того, що число українців дуже зменшилося, парафіяльне життя не занепадає.

В третю неділю кожного місяця є тут св. Служба Божа в год. 3-ій по полудні. На Богослуження доїжджає о. Д. Грещук з Калґарі.

Щоб дістати засоби на удержання церкви парафіяни влаштовують пікніки, продаж печива і друге. В суботу, 8-го квітня жіноцтво приготовило велику вечеру, щоб придбати більше фондів. Вислід був дуже гарний. Вечера принесла 204 долярів чистого приходу.

Треба дати велике признання всім жінкам, що так вміло й жертвенно попрацювали і все так гарно приготовили. Дуже помагали жінкам мущини, за що їм теж належить признання. Тому, що є співпраця між жіноцтвом і мужчинами то є й успіхи.

Жіноцтво очолює п-і Марія Винничук, а церковний комітет — П. Петро Блищук. В неділю, 9-го квітня була св. Служба Божа а відтак спільне свячене в залі під церквою. Парафіяни тішилися гостями з Калґарі і з Едмонтону і дякують їм, що своєю присутністю звеличали їхнє свячене.

Приявні зложили 9.00 долярів на „УВісті". Дякуємо за жертву і бажаємо успіхів в парафіяльній праці.

ЛЮБИ БЛИЖНЬОГО, ЯК САМОГО СЕБЕ

(Короткий спомин про Степана Онишка і його родину).

П. Бурак

То було ще перед другою світовою війною, не тут в Канаді, а в Україні, на Бойківщині. Мова про мойого односельчанина Степана Онишка, якого батько був тоді в Канаді. Степан був красний леґінь 21 років.

Приходить він одного разу до мене і питає, чи не помітби я йому? „Як можу тобі помогти", питаю. „Скуйте мені пів воза!" каже. „Чому ж не цілий?" „Бо я не маю грошей, нема чим заплатити". Тому, що то були жнива я порадив Степанови підіждати аж по роботах й обіцяв, що йому зроблю, що він хоче. Але він хотів, щоб я робив зараз і згодився робити за мене мою господарську роботу. В додатку ще обіцяв зробити мені бочку на капусту. я погодився. Він дуже тішився, що так легко прийшлося йому роздобути новий зад воза, а передну частину він мав дерев'яну, але добру. Мав Степан свого коня, то спрягатися було добре, але з чужим возом було дуже невигідно, тому діставши свого власного, він був дуже втішний.

Як я робив для нього роботу, часто питав я його, що там тато пише з Канади, бо його тато був вже якийсь час в Канаді. А він казав, що тато пише, що має 160 акрів землі і пише, щоб мама продавала все, що має і їхала до Канади. „Тут" — казав він — люди мають тільки пшениці, що в краю лідич не мав стільки. Можу тримати 6 пар добрих коней, а в краю й одного не було чим годувати. Кромі орної землі має тато ще й 30 акрів ліса, то є чим палити.

Степанова мама й не думала їхати до Канади. Звикла говорити: „Не хочу закопувати живого, а шукати за мертвим". Але Степан думав інакше і снував свої думки. Про те, щоб послухати мами й оженитися він і не думав. Він захотів спробувати щастя за морем.

Потайки написав він до тата, щоб той вислав йому афідавіт. І батько прислав. Та заки виїхати до Канади прийшлося Степанови ще перейти польську військову муштру. А поляки знали, як „дати перцю" українцеви і залляти „сала за шкуру". Правда, не довго Степан був при війську, бо його реклямували. По сімох місяцях прийшов до дому, але й чути не хотів про женячку, про яку думала й до якої намовляла його мама.

Наперекір мамі виїхав до Канади, до батька. Прийшла друга світова війна і ми перервали зі собою зв'язок.

Як я став скитальцем?

То було в той час, коли москалі гнали німців все на захід і на захід. Я мав при дорозі конюшину. Поїхав я зі сином в поле, щоб привезти до дому троха паші для худоби. Саме тоді переїздили дорогою мадяри. Їхні коні ледви ноги тягнули, а на возах було повно всякого добра, нарабованого по Україні. Побачили мойого коня й запрягли до свого воза. Прошуся „нем тудом" не помагає. І так скоро, бо москалики тиснули, що сили, ми поїхали на Мадярщину. І таким способом став скитальцем разом із моїм сином.

Людолови

По війні, а зокрема в роках 1945-1946, совєтські висланники гуляли по Німеччині й ловили людей, про яких казали, що „то наші, бо їх Гітлер забрав на роботи. Зразу й американці й англійці ще й помагали совєтським людоловам вивозити наших людей „на родіну", тобто ніби до дому. Між втікачами були люди різні; були й такі, що знали, що їм вертати до дому, то значить, що їх жде поневірка, терпіння, а то й смерть. Вони почали противитися вивозам. А коли не помагало, відбирали собі життя, щоб не їхати в совєтську неволю. Тоді й американці й англійці зорієнтувалися, що „то щось не так" і дали людям спокій і не переконували біль-

(продовження на стор. 7.)

Вісті з Едмонтону

Господині чайного прийняття: З. Прийма, М. Поренчук, голова II відділу С. Чиковська і О.Стельмах.
Фото: «Академія»

ПОНАД 500 ГОСТЕЙ НА ІМПРЕЗІ II ВІДДІЛУ „ДОБРОЇ ВОЛІ"

(гб) На річному чайному прийнятті, злученому разом із конкурсом писанок було понад 500 гостей, між ними місцеві священики, посли албертської леґіслятури, провінційний міністер Г. Шмідт, пані-члени жюрі, п-і Л. Слобода, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ та інші.

Гості оглядали теж цікаву виставку різьблених речей. Виставкою займалися п-і: П. Іванець, С. Брода і Л. Вареница.

Була теж виставка писанок, присланих на конкурс, якою займалися п-і: Н. Цинцар, Л. Осташевська, М. Пастушенко і Г. Боднар.

Імпреза II відділу катедральної «Доброї волі» (ЛУКЖ) відбулася в залі Українського Народнього Дому. Почесною господинею була п-і К. Чічак. Господинями імпрези були п-і: З. Прийма, С. Чиковська, і О. Стельмах.

Гостями займалися п-і: О. Саварин, В. Байрак, А. Байрак, А. Бумбак, Г. Савчин.

Імпрезу відділу ЛУКЖ відкрив гарним та змістовим словом міністер культури Г. Шмідт.

Гостей вітали: о. Р. Ганкевич, духовний асистент; Марія Поренчук, голова II відділу ЛУКЖ. Реєстр гостей вели п-і: Л. Осташевська і А. Цимбаліста.

Виставкою і продажем писанок займалися п-і: Н. Салук і М. Прокопів. Розгру нагород вели п-і: А. Костюк і Л. Гавриш. Нагороди на розгру подарували: Філм Сервисис Алберта Лтд. (Й. Степа) — фотографічний апарат; Стерлінґ меморіял Лтд. — гоаівка; Геритидж Сейвінґс і Трост Ко. — $20.00 банкове конто; стейнлис стіл флетвир — II відділ ЛУКЖ Доброї волі; Українська книгарня (Б. Мельничука) — українська кераміка — ваза; три писанки зі скляною підставкою — II відділ ЛУКЖ; електричний товстер — Домініон Ґраніт Меморіял (М. Андріїв); електричний чайник — II відділ ЛУКЖ; куховарська книжка, В. В. Аркейд Лтд. підпис.

Десять нагород виграли: О. Прокопчук, Едмонтон; п-і П. Горішна, Джерсі Ситі, ЗДА; п-і П. Флорко, Ту Гилс, Алта.; п-і М. Гунька, Едмонтон; п-і Й. Кнігніцька, Саскатун, Саск., п-і Ю. Дерех, Едмонтон; А. Байрак, Едмонтон; п-і Ф. Крижановська, Чипмен, Алта.; п-і О. Кобильник, Дервент, Алта.; М. Соханівський, Едмонтон.

Нагороду входу виграла п-і Л. Іванчук, Едмонтон.

До столів доносили дочки членкинь II відділу та членкині.

Продажем печива займалися п-і: А. Федина і С. Гой.

Чай наливали: п. Ю. Кочик, п. Р. Осташевський, п. В. Дячук, п. Е. Пяста, п-і О. Грабар, п-і Л. Слобода, п-і С. Гарнавська, п-і О. Чопей, д-р М. Снігурович, п. П. Саварин ,п-і д-р М. Якимечко, п-і Н. Федуник, д-р Н. Суховерський, д-р В. Гирак, п-і О. Ганкевич, п-і Л. Снігурович, д-р В. Байрак, д-р А. Мартинюк, п-і Р. Дяків, п-і Н. Крайчі, д-р І. Смульський, д-р С. Манастирський, п-і П. Шевчук і п-і Е. Ожґа.

Чай, получений з конкурсом писанок, викликав широке зацікавлення; до Едмонтону прислано 40 писанок з різних місцевостей Алберти, Британської Колюмбії, Саскачевану, Манітоби, Онтаріо і Квебеку.

Члени оціночного жюрі не знали прізвищ учасників конкурсу; оцінювали писанки, позначені числами.

До жюрі належали: п-ні С. Базюк, С. Скрипник і п-а М. Гатчин. Вони вирізнили 16 найкращих писанок: 1-ша нагорода ($40.00) п-і Л. Стурко, Калмар, Алта., друга нагорода (30.00) п-і С. Кол, Едмонтон, третя нагорода (20.00) п-і С. Коришко, Едмонтон, четверта нагорода ($15.00) п-і Ю. Воловик, Едмонтон, п'ята нагорода ($10.00) п-і Д. Головата, Едмонтон. П'ять нагород по п'ять долярів виграли: п-і М. Семчук, Едмонтон, п-і І. Ярмій, Вінніпеґ, Ман., п-а І. Сірик, Ст. Кетеринс, Онт., п-і П. Гавазюк, Ніпава, Ман., п-і Й. Вигера, Гері Гил, Алта.

Шість нагород здобули представники відділу молоді: першу нагороду ($20.00) п-а Л. Стурко, Калмар, Алта., другу нагороду ($15.00) п-а Г. Цегельник, Калґарі, Алта., третю нагороду ($10.00) п-а Л. Кунда, Едмонтон; три нагороди по п'ять долярів: п-а Л. Стурко, Калмар, Алта., п-а П. Маланчук, Едмонтон, п. М. Слободян, Монреал, Квебек.

Нагороди вручував міністер Г. Шмідт.

Великий концерт з нагоди 40-річчя УНО

Філія УНО в Едмонтоні влаштовує великий концерт з нагоди 40-річчя існування Українського Національного Об'єднання в Канаді.

В концерті беруть участь 300 виконавців. Виступить танцювальний ансамбль УНО — „ЧЕРЕМОШ" під керівництвом Мирослава Куця, жіночий ансамбль „МЕРЕЖІ" під керівництвом Марії Дитиняк і проф. Сергія Яременка, баритон Юрій Климкович і танцювальна школа народних танків при УНО під проводом М. Куця.

Концерт відбудеться в неділю, 28-го травня, о 7.30 веч. в Ювілейній авдиторії. Квитки (2 дол.) можна набути в Українській книгарні 10205 - 97 вул.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 19 травня:

год. 8-а веч. в авдиторії св. Івана (10611 - 110 аве) авторський вечір письменника Миколи Понеділка.

* * *

Неділя, 21 травня:

год. 8-а вечора в залі УНО (10620 - 98 вул.) авторський вечір Миколи Понеділка.

...ол албертської леґіслятури п-і К. Чічак, п-і М. Поренчук, голова II відділу та міністер Г. Шмідт ...глядають його дарунок: три писанки у рамцях.
Фото: «Академія»

Виставка кераміки О. Манастирської та її школи

Виставка кераміки Ольги Манастирської та її школи робила дуже корисне враження. Експонати були розміщені на двох рядах столів, злучених зі собою під прямим кутом. Столи були прикриті гарними тканинами, які, одначе, не притемнювали враження від кераміки. На столах були різні полички, підвищення, бльоки та стінки, на яких експонати виступали більш індивідуально.

Численні твори О. Манастирської репрезентували всі ділянки кераміки. Їх кольорит і форми елегантно прості і не перевантажені.

До найкращих її скульптур можна зачислити малого темнозеленого баранчика та другого більшого темносірої краски. Обидва з великими, однак пропорційними спіральними рогами. Дуже гарна й цікава плоскорізьба з колосками пшениці. Помітна простотою форми, але рівночасно красою, була невелика ваза формами видовженого яйця, виконана у двох сірих красках — дуже ясній і дуже темній. Обидві барви лучилися на половині висоти вази скісною лінією.

На кількох вазах і тарілках був добре приміщений трипільський орнамент з мотивами кривуль, спіраль, звіра чи птаха з типовим для тієї доби кольоритом — темноцеглястим з чорним та білим. Дуже цікавою була глибока миска, що зовні виглядала наче зліплена з великих перстенів, бронзових та сірих у кількох відтінях. Своєю простотою та гармонією красок вона викликала дуже миле враження. Всередині іншої глиняної миски пишався вдало нарисований півень. Другий кольоровий і рельєфний півень був на чотирокутній тафлі.

Окремо гарною з-поміж експонатів О. Манастирської була її посуда випалювана у високій температурі. Вона відзначалася простотою форм, полученою зі спокійним, але й різноманітним кольоритом. Добре застосовані гуцульські орнаменти й кольорит на двох кахлях та на численних тарілках і вазах. Вони переносили старших глядачів у Верховину, а всіх інших учили зв'язувати цю кераміку зі знаними їм зі сцени ношею, танцями й музикою Карпат.

Найближче до експонатів мисткині були розложені дрібні речі її учениці п. В. Мартинюк. В них видно руку початківця, хоч трипільську вазочку сміливо можна назвати вдалою.

Пані Н. Цинцар виставила цікавий і дуже гарний дзбанок, який робив враження, що він звинений з довгого глиняного вужа сірожовтої, цегляної та чорної краски. Не менш гарна й цікава була її миска, форми святого конуса (лійки), з рівною поземою крисою, теж дуже добре і спокійно закрашена. На жаль, найгарніший її таріль, український рисунком і красками, тріс при випалюванні і велика близна псувала враження.

Між нечисленними експонатами п. С. Трильовської дуже цікава була невеличка ваза, якої горішня частина не була симетрично кругла, але здушена вниз.

Оригінальні мисочки з подвійними вушками п. С. Скрипник були гарно закрашені спокійними темносірою та жовтавою красками. Її дзбаночок відзначався гарною формою. Цікавий був круглий плякат — плоскорізьба з квітками соняшника, виконана тільки сірою краскою. Багатокольоровий таріль з дружинниками, сонцем, головою пави та жіночою рукою був гарно скомпонований у рисунку і красках.

Кольорит кераміки п. В. Доброліж трохи відмінний від сусідських. Насувається на думку аналогія з вишивками, бо так само різняться кольоритом червоночорні вишивки галицького Поділля від стонованої сіро-синьо-жовтої вишивки Полтавщини. Різниця кольориту помітна на єдиному на виставці неполиваному дзбанчикові, дуже ясної та теплої жовтавої барви. Добре закомпонований таріль з рослинним орнаментом і дві гарні кахлі, видержані у стонованих красках.

З-поміж учениць О. Манастирської найбільше виставила п. І. Іванусів. Її речі не тільки бездоганні, але й направду гарні та цікаві. Дуже оригінальною була її каструля у формі риби. Такими ж були теж пляшка, миска, вазонки і дуже гарний дзбанок. Крім експонатів у спокійних сірих барвах, був у неї комплет трипільських мисочок у типових для тієї доби барвах чорно-біло-червоняво бурих. Цікаво та оригінально закомпонований на плиті її синій ангел.

Виставка відбулася в час чаю відділу ОУК. Оглянуло її дуже багато людей. Немає сумніву, що всі вони відійшли з дуже гарними враженнями. Було б гарно, якби виставка заохотила більше глядачів скористати з можливости вчитися кераміки в школі О. Манастирської, єдиній того роду українській школі в Алберті.

Стефанія Базюк

Загальні збори колишніх вояків 1-ої УД УНА

У суботу, 22-го квітня, в приміщенні Українського Народного Дому відбулися загальні збори місцевої Станиці Братства к. вояків 1-ої УД УНА. Збори відкрив і привітав присутніх голова станиці М. Кучер. Пам'ять померлих дивізійників вшановано однохвилинною мовчанкою.

На зборах вибрано таку управу станиці: М. Кучер — голова, Я. Цвікілевич — заступник голови, Р. Дринич — секретар, М. Олексійчук — скарбник і С. Боєчко — члени, Р. Чучман і М. Зубрицький — кольпортери, адв. П. Саварин і С. Максим'юк — товариський суд.

Голова станиці М. Кучер у своєму звіті подав, що управа старалась виконувати обов'язки, які на неї наложили загальні збори, і ті, які подані статутом Братства. Братство було заступлене своїм представником у місцевім відділі КУК і брало участь у загальних імпрезах, які цей відділ влаштовував. Представник Братства був на Х-ому конґресі КУК у Вінніпезі і в комітеті протестаційного походу проти приїзду А. Косиґіна. Свій звіт М. Кучер закінчив привітанням нового члена станиці і гратуляцією від Братства адв. П. Саваринові за призначення його членом Керівної ради університету Алберти.

Сальдо каси станиці на день загальних зборів — 316.06 дол.

Справа побудови пам'ятника „Борцям за волю України" не пішла вперед через брак відповідних людей, які могли б це діло довершити. Постановлено добрати до комітету побудови пам'ятника людей, які хотіли б і могли б зайнятися цією справою. Від станиці Братства зголосилось п'ять членів, охочих довершити справу пам'ятника. На пропозицію о. Р. Ганкевича вибрано також двох делегатів на засідання Комітету патріяршого фонду.

Зборами проводив о. Р. Ганкевич, секретарював Б. Небожук.

Після закінчення зборів відбулась товариська зустріч членів Братства.

Б. Н.

БАТУРИН

Історична повість (31)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Не він один», — відповів Гамалія. «Всякому з нас любійше й безпечніше в полі, ніж у замкнутому городі. Сидиш, як борсук у норі, чекаючи, поки викурять тебе».

Кенігзен вірлиним оком літав по цілім виднокрузі. Його обличчя справді нагадувало скального вірла, котрий шукає добичі і товиться до лету. Не втерпів. «Дивіться здорові, яж іду до своїх гармат».

«Підіжди, осауле, побачиш, як і куди справити гармати».

«Я вже знаю», — відповів коротко і пустився по сходах.

Герцикові Полтавці, проїхавши кількасот сажнів, стали повертати вправо. Виглядали на розвідку, котра несміливо й обережно посувається полями.

«Добре веде», — казав Чечель, — «пізнати вправного грача. Ось уже завважив його ворог».

В цей мент від хмари стали відриватися шматки. Ніби вітер шматував хмару й кидав нею на поле. Шматки, то підлітали в бадьорих підскоках, то спинялися й поверталися назад, щоб других тягнути за собою.

«Московські драгуни виступають Герцикові назустріч. А він вдає, ніби ворог заскочив його, — зупинився...»

Сотня розпадається на кілька відділів проти кожного виступають драгуни. Не дуже сміливо починають собі, хоч перевага за ними».

«Ще й яка! На кожного з наших п'ять-шість москалів».

«Дадуть раду, щоб їх тільки заманили в поле».

«Наші вдають, що настрашилися, — втікають».

«Москалі пускаються за ними. Алеж багато їх! Ніби вітер листя полем мете».

«І доля їх, як зівялого листа . . . Зігниють».

«Цар людей не щадить, має їх багато. Самої кавалерії тисяч двайцять».

«З нашими, чи без?»

«Чорт його зна, — багато. Але не добрих. Лицарського духа не мають. Цар їх страхом до бою жене».

«Це й тепер видно. З ними і грець поганий. Татари куди кращі».

«Татари вроджені їздці. І поляк, як лучиться їздець, то добрий, а москалі, ніби в піджмурки граються. Розженеться, от-от проколе списом, аж нараз повернув конем і проїхав мимо».

Московські драгуни, хоч могли наших обскочити з усіх боків і рознести шаблями, кидалися в бій без завзяття. Герцикові їздці то вдавали, що втікають, то нараз скорим рухом оберталися і кидалися на драгунів, приневолюючи їх до бою. Сміливійші з москалів, що загналися за далеко, падали жертвою козацьких шабель і пістолів. Козаки робили шаблями вправно, і стріляли влучно. Їх легкі коні, ніби розуміли своїх їздців, вгадували їх гадки; поверталися зі скорістю блискавок вправо і вліво, знімалися високо на задних ногах, гризли, кусали драгунських коней, ніби свідомо брали участь у бою. Московські коні, здебільшого недавно відірвані від воза і плуга, або вирвані зі стаднин, полошилися від стрілів, боялися шабель і зраджували охоту втікати до своїх стаєн. Між драгунами було чимало каліцтва, не тільки від козацьких шабель і пістолів, але й від своїх власних коней. Не один з них лежав на землі, придавлений своїм конем, зпід котрого ніяк не міг викараскатися, не одного кінь волочив по дорозі, бо цей не вспів упору вирвати чобота із стремен.

7 3/4%
ON A 5 YEAR CERTIFICATE
НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7 1/2%
ON A 4 YEAR CERTIFICATE
НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7%
ON A 3 YEAR CERTIFICATE
НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/2%
ON A 2 YEAR CERTIFICATE
НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/4%
ON A 1 YEAR CERTIFICATE
НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

5%
ON A SAVINGS ACCOUNT
НА ЩАДНИЧЕ КОНТО

4%
ON A CHEQUING ACCOUNT
НА ЧЕКОВЕ КОНТО

Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.

HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Богослуження: травень – червень

ГРЕНД ПРЕРІ
18. Вознесення — Норт Стар (храм) год. 10 рано.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
18. Вознесення — Лешур год. 9 рано Всен., год. 10.30 Сл. Б.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
14. — Параскевія 10, гроби
18. Радвей 10 гроби
21. — Смокі Лейк 10 гроби
28. — Восетна 10 гроби

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано; спільне свячене; опісля Парастаси на гробах
18. — Малой, год. 10 рано; Парастаси на гробах
21. — Боннивил (храм), год. 10 рано; спільний обід; опісля Парастаси на гробах — Єншав
28. — Ст. Павль, год. 10 рано; о год. 3-ій попол. — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
14. — Чергіл год. 10.30; по відправі Парастаси
21. — Карвел (храм. празн.) год. 9.30 Литія. По відправі Парастаси
28. — Едсон (храм. празник) — Зісл. Св. Духа) год. 10 Литія, по відправі Парастаси

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
14. — Восток св. Михаїла год. 10 Сл. Б., год. 1 попол. парастаси
18. Вознесення — Делф
21. Сош. Св. Духа — Лемонт
28. Сош. Св. Духа — Восток св. Михаїла (храм)
29. Пресв. Трійці — Делф (храм)

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
14. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
18. Вознесіння ГНІХ (ст. ст.) — Голден-фарми год. 10.30
21. — Голден (храм) год. 10.30
28. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
14. — Атабаска 10; Фрейнс 1 і гроби
18. — Атабаска 10
21. — Річмонд Парк 10
28. — Бойл 10 рано празник Св. Духа
29. Пресв. Трійці — Просперіті (храм)

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
14. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (Парастаси)
18. — Плейн Лейк, год. 10.30
21. — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси)
28. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (празник)

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
14. — Мирнам 10.00; Парастаси на Красній Горі 2 попол.
21. — Мирнам 10.30; Моркемб 9.00
22. — Мирнам 10.00
28. — Ллойдминстер 10.30 — празник

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
14. (храм. празник) Федора — Редвотер г. 9.00 і Федора 10.30 (і панахиди)
21. — Редвотер г. 9.00 і Вог г. 10.30 (і панахиди)
28. — Редвотер г. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
14. — Стрий, від год. 2 Парастаси
18. Вознесення — Сокаль
21. Сош. Св. Духа — Вилна храм
28. — Вилна читана Сл. Божа о год. 8.30
29. Пресв. Тройці — Спедден храм.
4. — Давнінг год. 10 Сл. Б. і Парастаси
11. — Стрий, Пресв. Євхар., храмовий день
18. — Спедден
25. — Вилна, спів. Сл. Божа

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
14. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — парастаси
16. — Левой 10 рано
21. — Іннісфрі-місто 10.30
28. — Менвіл 10.30
29. — Іннісфрі XI ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
14. — Верміліон 8.30; Дервент — 10.30; Гроби св. Юрія 3.00
18. Вознесення — Дервент 10. Празник. Гроби по відправі.
21. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30, гроби по відправі.
28. — Дервент 10; Празник. Гроби Енгел Лейк год. 3
29. — Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
14. — Арран-місто, год. 9 рано: Служба Божа; Пеллі, год. 10.30 рано: співана Служба Божа, год. 3.00 попол.: Вечірня
18. Вознесення — Арран-місто, год. 8.00 рано: Вечірня з Литією, год. 9.00 рано: Служба Божа; Вайт Біч, год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран-місто, год. 3.00 попол.: Вечірня
21. — Арран-місто, год. 8.00 рано: Вечірня з Литією, год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран-Весна ,год. 10.30 рано: співана Служба Божа; Арран-місто, год. 3.00 попол.: Вечірня
27. Субота Задушна — Арран-місто, год. 10.00 рано: співана Служба Божа і Парастас, год. 7.00 веч.: Вечірня
28. Зшестя Святого Духа — Пеллі, год. 8.30 рано: Служба Божа; Арран-місто, год. 10.00 рано: Співана Служба Божа, год. 3.00 попол.: Вечірня
29. Понеділок Святого Духа — Арран-місто, год. 8.30 рано: Служба Божа; Арран-Весна, год. 10.30 рано: Співана Служба Божа, год. 2.00 попол.: відправи на гробах в Арран-Весна

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
14. — Блейн Лейк год. 10
18. Вознесення — Кридор год. 11
21. — Угринів год. 10 (празник)
28. — Орлов год. 10 (празник)
Перед кожною відправою нагода висповідатися.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
14. — Витків (спільний обід); Редісон год. 2 попол.
21. — Медовлейк
28. Зелені свята — Норт Батлефорд
29. Понеділок Зелених свят — Витків
Відправи на цвинтарях: 14 травня о 4.30 год. на цвинтарі коло Брейди; 28 травня год. 2.30 на новому міському цвинтарі в Норт Батлефорді; 29 травня по Службі Божій на усіх цвинтарях у Виткові

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask
14. — Вакав 9.00; Борщів 11.00, гроби
21. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00, храмовий празник і гроби
28. Зел. Свята — Вакав 10.00 і 4.00 попол. гроби
29. Пресв. Тройці — Сокаль 10.00 храм. празник і гроби
4 червня — Вакав 10.00, храм. празник
11. — Прудгом 9.00; Вакав 11.00
18. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
14. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
18. Вознесіння ГНІХ — Гамболт 7.30 вечора
21. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
28. Зшестя Св. Духа — Гамболт 9.00; Бруно 11.00 храм
29. Пресв. Тройці — Гамболт 8.00; Бруно 10.30 і Парастас на цвинтарі
Молебні до Матері Божої: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 веч.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
14. — Вікторія 10 р.
14. — Шемайнус 10 р.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

14 травня, неділя Сліпородженого, Єремії

18 травня, четвер Вознесення ГНІХ

21 травня, неділя Св. Отців, Івана Богослова

28 травня, неділя Сошествіє Святого Духа

29 травня, понеділок Святого Духа

Григоріянський календар:

14 травня, неділя Св. Отців, Ісидора

21 травня, неділя Сошествіє Святого Духа

22 травня, понеділок Святого Духа

28 травня, неділя Всіх Святих, Никити

—o—

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

45 учителів української мови на семінарі

У Вінніпезі з початком квітня відбувся семінар учителів української мови в публічних школах Манітоби.

Семінарні праці почалися 4-го квітня і тривали повних три дні. В програму праці входили: методи навчання української мови, писання, читання, вивчення культури української мови, її історії тощо.

Праця поділялася на три групи: елементарну, середню та навчання у вищих клясах. Кромі строго семінарних праць, були теж лекції з історії української культури, пісні, музики, танку, обрядовости і звичаїв.

Сесію відкрив інспектор М. Іванчук, а за поодинокі відділи праці були відповідальними: В. Ковальчук, Анна Стець та В. Процюк. Координатором програми був д-р Б. Білаш.

Лекції в поодиноких відділах крім згаданих мали, Віра Марчук, Христина Гнатів, О. Гаврилюк, Г. Мендрес, А. Круцик, М. Костишин, М. Палій ,Т. Гавалешка та інші.

Семінар організувало міністерство освіти провінції Манітоби. Запрошено теж двох доповідачів -поза учительського складу. Про українську літературу в Канаді говорив д-р М. І. Мандрика в першому дні, а д-р М. Г. Марунчак, як останній доповідач, вказав на ролю українського вчительства в історії українців Канади, підкреслюючи, що воно було передовим носієм цієї культури по всі часи. Сучасне вчительство має велику спадщину з минулого та ще більш завдання в майбутньому.

Квітневий семінар 1972 р. — милевий крок в праці, яку започаткували організовано українські вчителі 1907 р., а яку, зі шкодою для канадської культури, розвалено в 1916 р. ліквідуючи офіційно двомовне шкільництво Манітоби.

В нараді брав постійно участь представник департаменту освіти К. Фест.

—o—

Ні назва: Галичина і Західна Україна

Андрій ГАННИП

На сторінках „УВістей", особливо на 6-ій сторінці, часто зустрічається назва Західна Україна як назва місця народження або перебування. Прикметник цієї назви писаний завжди великою буквою, що вказувалоб на географічну, політичну або адміністративну особливість чи окремішність даної території. Назва Західна Україна в територіяльному назовництві „УВістей" не розтягається на Лемківщину, Закарпаття й Буковину. Вона, як видно, заступає виключно назву Галичина. В подібних випадках інший, також поважний і шанований часопис в Канаді, „Новий шлях" вживає назви Україна без прикметникового додатку, а для близчого регіонального визначення подає назву району, не обов'язково адміністративного в теперішній час, але залишену в народній пам'яті з давніх часів.

Назва Галичина

ЗАХІДНА УКРАЇНА. Перший раз назва Західна Україна появилася 1918 р., коли після розпаду габсбурської монархії постала Західно-Українська Народня Республіка (ЗУНР), в популярній мові Західна Україна. Ця назва охоплювала всі українські землі ,що належали до габсбурської монархії, отже Галичину, Лемківщину, Закарпаття і Буковину. Галичина територіяльно найбільша, з найбільшим потенціялом в людях, мілітарній силі й господарстві й з міцнішою політичною організованістю, стала стрижнем новоствореної держави. Однак то не дає підстави обмежувати назву Західна Україна виключно до Галичини, бо це суперечить історичним фактам.

Офіціяльно назва Західна Україна не тривала довго. Несповна три місяці після проголошення Західно-Української Народньої Республіки наступило проголошення соборності всіх українських земель в одній Українській Народній Республіці (УНР) в січні 1919 р., а ЗУНР стала Західною Областю Української Народньої Республіки (ЗОУНР).

Другий раз назва Західна Україна прийшла зі Сходу після заключення рижського миру між СРСР і Польщею. Тоді Москва ще рахувалася з голосом України, а Комінтерн стояв на боєвій, безкомпромісовій позиції експансії комунізму в цілому світі. Як то не дивно, але в ті часи Комінтерн у відношенні до західних українських земель, що опинилися в межах польської держави, відступив від свого принципу організації комуністичних партій поза межами СРСР на засадах державних одиниць і погодився на створення в межах польської держави Комуністичної Партії Західної України (КПЗУ) а Комуністична Партія Польщі (КПП), видно, з тим теж погодилася. Невідомо лише, чи комуністи польські, жидівські та інших національних меншин на українських землях в межах польської держави, належали до КПП чи до КПЗУ чи до обох. Про те мабуть ніхто не дізнається, якщо десь припадково не залишилися документи тих часів, бо членів КПЗУ Москва пізніше поголовно винищила — наперід провідників та активістів, запросивши їх до себе ще перед другою світовою війною, а решту активніших елементів змела з лиця землі після розвалу польської держави в 1939 р.

Назвою Західна Україна комуністи охоплювали всі українські землі в межах польської держави, але про якусь демаркаційну лінію між сферами дій КПП і КПЗУ нічого невідомо. Напочатку 30-их років наступило злагіднення сусідських взаємовідносин між Польщею і СРСР, а одночасно нищення українського відродження, що в 20-их роках набрало розмаху навіть на обтятих можливостях в рамах політичної дійсності в СРСР. Тоді заникла назва Західна Україна в комуністичному світі, але не завмерла в експанзивних плянах Москви.

Третій раз назва Західна Україна прийшла зі Сходу після розвалу польської держави 1939 р. Назва охоплювала лише західні українські землі, що належали до бувшої польської держави, але окраїнні землі — Лемківщина, Холмщина та частини Підляша і Полісся — залишилися в створеному тоді німцями Генеральному Губернаторстві Польщі.

Цим разом назва Західна Україна довго не тривала. Ще не відбулися вибори депутатів до Народних Зборів у Львові, що мали визначити долю Західної України, як всюди впроваджено адміністративний поділ Західної України на області й райони за східним зразком. Негайно після того, як Народні Збори у Львові проголосили в Західній Україні совєтську владу і винесли деклярацію про включення Західної України в склад СРСР в об'єднанні з Українською РСР, а Верховна Рада СРСР 1 листопада 1939 р. ухвалила приняти Західну Україну в склад СРСР і об'єднати з Українською РСР, назва Західна Україна перестала офіційно існувати, а на її місце прийшли області та райони за східним зразком.

Коли йде мова про назву Західна Україна, то треба теж згадати, що наші екстремісти з ОУН (Організації Українських Націоналістів), які своєю молодою динамічністю і часто саможертвенністю для визвольних цілей в довоєнному часі здобували собі щораз більше симпатій і моральної піддержки у всіх прошарках української спільноти на західних українських землях, не вживали назви Західна Україна. Це видно з їхніх післявоєнних публікацій, в яких зустрічається назва ЗУЗ (західно-українські землі) для українських земель на захід від рижського кордону і СУЗ (східно-українські землі) для українських земель на схід від того кордону.

Накінець слід відмітити, що українські землі в межах бувшої польської держави між двома світовими війнами ніколи не творили одної адміністративної одиниці, ані під назвою Західна Україна ані під якоюсь іншою назвою. Вони були поділені на воєвідства, які на окраїнах так були спрепаровані, щоби українські елементи відтяти від українського етнічного масиву і тим ослабити український потенціял в межах польської держави.

Назва Західна Україна увійшла в термінольогію географічної літератури в Західному світі, але не як окрема регіональна одиниця. Американський географ Т. Шабад у своїй праці „Географія СРСР" (Geography of the USSR, a regional survey, by T. Shabad, Columbia University, 1951), побудованій на адміністративному поділі СРСР, в розділі „Українська РСР" виділяє підрозділ „Західна Україна" і зараховує сюди крім 6 областей на території колишньої польської займанщини також Черновецьку і Закарпатську область. Автор праці зосереджує свою увагу на рельєфність, клімат, ростинність, мінеральні ресурси та господарство на базі природних ресурсів, а політичні фактори заторкує постільки, поскільки вони стоять у якомусь відношенні до адміністративного поділу, на якому побудована його праця. В підрозділі „Західна Україна" він відмічає, що 6 областей: Рівенська, Волинська, Львівська, Тернопільська, Станиславівська і Дрогобицька були **анектовані** осінню 1939 р., після поділу Польщі, коли то СРСР окупував її східні частини, Черновецька область створена після **набуття** північної Буковини та північних частин Басарабії від Румунії літом 1940 року, а Закарпатську область **відступлено Україні по договору** з Чехословаччиною 1945 р.

З вище сказаного ясно, що назва Західна Україна не має за собою традицій ні політичних ні адміністративних і в різні періоди, що тривали недовго, охоплювала різні території українських західних земель. Ця назва ніколи не обмежувалася виключно до Галичини. Тому нема підстави Галичину називати Західною Україною. Але є підстави для ближчого окреслення задержати традиційну назву Галичина як назву історично-регіональну українського моноліту. Розмножування регіональних Україн ослабляє престиж назви Україна в таких важливих поняттях як етнографічний монолітний масив, як нація, як держава.

Ванкувер, 27 вересня 1962.

У Ню Йорку виступає совєтський капітан

«ЩОБ У НАС БУЛА ЄДНІСТЬ ДУМКИ»

Василь Заварацький, капітан совєтської фльоти, який у грудні 1971 року вибрав свободу, 22 грудня виступав у Ню Йорку і зробив таку заяву:

«Я, Заварацький Василь Захарович, народився в місті Каневі, де навіки спочиває Тарас Григорович Шевченко, гордість і символ єднання нашої нації.

В недалекому минулому, я був радянським офіцером, капітаном фльоти.

Декому може здаватися дивним, що я вирішив покинути свою батьківщину. У Вашінгтоні совєтська амбасада також запитувала мене — чому?

Моя відповідь така: тепер у СССР знову відроджується сталінізм, тільки більш ви-

(закінчення на 8 стор.)

ЧОМУ ЛЮЇС ПОВТОРЮЄ МОСКОВСЬКУ ПРОПАГАНДУ?

Любор ЗІНК

Можна легко розуміти, коли Москва протестує проти поновленого американського бомбардування військових об'єктів Північного В'єтнаму, одночасно замовчуючи його причину. Як головний доставник зброї для Ганою, яка тримає військові дії в Індокитаї, Совєтський союз хоче відвернути увагу світу від цього факту.

Коли канадська компартія, як і всі орієнтовані на Москву марксисти та їхні поплентачі довкола світу, повторюють московську лінію у відновлених «антивоєнних» демонстраціях, то це теж можна розуміти. Як завжди, вони йдуть за інструкціями своєї духової та матеріяльної бази, зовсім не зважаючи на те, як ті інструкції заперечують і факти, і здоровий глузд.

Але коли такі люди, як провідник НДПартії Давид Люїс та деякі американські сенатори повторюють, як папуги, комуністичну пропаганду, то це незрозуміло. Хіба що припустити, що вони навмисне підтримують тоталітаристів.

Містер Люїс — провідник відвертої демократичної партії. Він розумна і добре освічена людина, з доступом до фактів та проблем, з якими йому доводиться зустрічатися в прилюдних виступах. Тому йому не можна вибачити відвертої підтримки цинічного лицемір'я московських протестів проти американського бомбардування, навіть не згадуючи про його причину. Проте саме це він і робить. Не можна не дивуватися такій поставі провідника демократичної партії.

Люїс заявляє, що він стурбований і що йому нудить від нового поширення війни в Індокитаї. Кожна психічно здорова і порядна людина відчуває те ж саме. Але ніяка здорова й порядна людина не може не бачити, як це поширення війни виникло.

Основний, незаперечний факт, що спричинив цей жалюгідний поворот подій у південно-східній Азії, — відкрита навала військ Ганою на територію Південного В'єтнаму в кінці березня. Американське бомбардування було відповіддю на цю навалу.

Послідовність, підкреслена постійним відтягуванням американських сухопутніх військ з Південного В'єтнаму, не залишає ніякого сумніву, хто саме став поширювати війну. Кожний, хто справді щиро турбується справою замирення і бажає мирних переговорів та полагодження конфлікту, повинен тепер звернути пильну увагу на причину теперішнього спалаху великих військових операцій.

Давиди люїси пробують виправдати свою, обмежену виключно до американської відповіді на масову навалу Ганою, поставу тим, що нібито американці не мають права і причини на інтервенцію в Індокитаї у всякому виді, формі й часі.

Це те ж саме, щоб твердити, що американці не мали ніякого права на інтервенцію в Кореї, або, що конфлікт на Кипрі повинен лишатися на вирішення мешканців Кипру. Продовження цієї логіки веде до висновку, що альянти, які не були безпосередньо атаковані націоналістичною Німеччиною, не мусіли б воювати проти гітлерівських армій, і що сьогодні ніхто в ніякій формі чи виді не смів би помагати Ізраїлеві в його боротьбі за існування.

Я не думаю, що давиди люїси погодилися б на таку пропозицію. Проте саме так вони ставляться до конфлікту в південносхідній Азії. Чому? Бо вони якимось чином переконали себе, що комуністичну агресію треба поборювати за всяку ціну в деяких частинах світу (зокрема на „Близькому Сході) з крайньо необхідних моральних і стратегічних причин, але в інших частинах світу, таких, як Індокитай, спротив комуністичній агресії — неморальний і злочинний.

Коли запитаєш про причину такої подвійної міри, то, полишаючи з боку їх несамовитий антиамериканізм, давиди люїси віддаються абстрактній уяві, що комунізм чомусь придатний ,навіть бажаний, соціяльно-економічний устрій на певному ступені розвитку від сталих країн. Мене знову й знову запевняли ліві та ультраліберальні кола, що народам таких країн живеться краще під комунізмом. Крім того, вони, ці народи, кажуть далі ліві добродії, хочуть жити під комунізмом.

Якщо таке припущення, що часто відгонить расистською вищістю, було б правильне, то чи боролися б так завзято південні корейці за збереження некомуністичної форми урядування? Чи боролися б південні в'єтнамці проти інфільтрації, а тепер проти відкритої навали з півночі? Чи не вітали б південні в'єтнамці прихід з півночі нібито визволителів, замість тікати від них? Чи поселилися б майже мільйон північних в'єтнамців на півдні в часи женевської конференції 1954 р., аж поки комуністи зупинили цю масову втечу? Чи індонезці знищили б організований Пекіном комуністичний переворот, коли б вони відчували, що червоний фашизм був би добрий для них?

Давиди люїси не мають відповідей на ці та інші незчисленні запитання. Ці проблеми їх навіть не турбують. Їхня вибрана сліпота живить їхні мізки тільки підтвердженнями їх власних упереджень. У цьому випадку (навала комуністичного В'єтнаму на Південний В'єтнам — ТГЛ) у своїх публічних заявах вони слухняно подають як правду одну з найбільш грубих брехень комуністичної пропаганди. Містер Люїс ставить себе і свою партію в лави тоталітаристів, повторюючи московсько-пекінсько-ганойські перекручування фактів.

«Торонто Сан»
переклав ТГЛ

—o—

• **Совєтські спеціялісти** від китайських справ видали „малу червону книжечку" з цитатами промов китайського комуністичного провідника Мао-Цзе Дуна, в якій доводять на основі його промов, що він „буржуазний інтелектуаліст".

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР НАЙКРАЩИЙ
ДАРУНОК
НА УКРАЇНУ
СПЕЦІЯЛЬНІ
РУБЛЕВІ
ЦЕРТИФІКАТИ

INTERTRADE EXPRESS CORP. НАЙПЕРШЕ СКАЗАЛА ВАМ, А ВАШІ РІДНІ ПІДТВЕРДЯТЬ ТЕ

За допомогою спеціяльних Рублевих Цертифікатів ваші рідні можуть купити все, що бажають за частину звичайної ціни, бо кожний спеціяльний рубель варта найменше чотири звичайні рублі, або й більше. То так виглядає, якщо б іти до крамниці із $100.00 й купити за них товарів, що коштують $200.00 або $300.00, або навіть ще більше.

ВПОВНІ
ГАРАНТОВАНІ
ВПОВНІ
ЗАБЕЗПЕЧЕНІ

ЛИШ INTERTRADE EXPRESS CORP. дає вам **ДУЖЕ СКОРУ ПОСЛУГУ.**

Цертифікати будуть доставлені до дому ваших рідних за прибл. 3 тижні. Ціна за один спеціяльний рубель є $2.35.

ЦЯ ЦІНА Є ПОВНА АБСОЛЮТНО НЕМА ЖАДНИХ ІНШИХ ОПЛАТ

Ви можете післати кожну суму, яку захочете.

ЖАДАЙТЕ ВІД НАС
ДАРОВОГО
ІЛЮСТРОВАНОГО
КАТАЛОГА

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ
АВТОМОБІЛІ

Лиш короткий час
Скора достава.
ЖИГУЛІ ВАЗ 2101

АМ $3275.00
Зовсім новий довгоочижданий автомобіль
МОСКВИЧ 412 ІЕ

Ам. $3275.00
Люксусовий модель
МОСКВИЧ 408 ІЕ

Ам. $3009.50
ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 966 Ам. $2012.50

ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ, **АПАРТМЕНТИ**

Жадайте наших спеціяльних бюлетенів

МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ І МИ МАЄМО

БАГАТО ТИСЯЧ ЗАДОВОЛЕНИХ КОСТУМЕРІВ

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

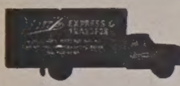

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

У Ню Йорку виступає совєтський капітан

(Закінчення з стор. 7)

тонченний, більш видозмінний. КГБ має більше досвіду, як колись мало НКВД.

При тому ладі, кожна людина, яка думає не так, як хочеться партії і КГБ, буде раніше чи пізніше знищена. Знищена фізично або морально. Таку людину назвуть божевільним чи уголовним злочинцем, бо формально в СССР немає політичних в'язнів.

Я сам був ними мордований понад два роки і бачив своїми власними очима, що деякі люди сидять уже понад 25 років, хоч за кодексом найбільший реченець: 15 років. В Радянському Союзі кожна людина ходить, ніби над її головою висить сокира, що може опуститися на неї в кожний час. Кожна людина може бути легко обвинувачена в злочинах, про які вона ніколи не могла й подумати.

КГБ заарештував групу передових синів українського народу, провів арешти й серед інших народів. Але це бумеранг! Хоч пропаганда, яка знаходиться в руках однієї партії і КГБ легко одурманює людей від пеленок, то все ж народ прозріває.

Я сам виріс на цій пропаганді і сліпо вірив утопіям марксистів, але помалу прозрів, зрозумів і знайшов у собі силу пірвати з цим страшним режимом.

Для мене політично-національні справи вище особистих, тому я рішив перейти в західний світ, в Америку.

Трохи мені прикро бачити моїх братів на еміграції роз'єднаних через непринципові дрібниці. Це тільки на руку КГБ, бо стара приповідка каже: розділюй і пануй.

Нам треба зробити висновки з історії України і дечого навчитися і в жидів та використати всі можливості, щоб Україна була в якнайкоротшому часі вільна і неподільна. Цей час уже наступив. Прийшов час, щоб у нас була єдність думки і щоб кожний ставив національні інтереси вище особистих.

Я покинув свою батьківщину, щоб допомогти в цьому, щоб допомогти розкрити справжнє обличчя совєтів і їхню протинародню політику».

Заяву цю подаємо за повідомленням балтіморського «Смолоскипу».

• **В минулому році наслідком пожеж, зударів, затоплення та інших катастроф пропало 78 суден цивільної флоти різних держав світу.**

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone [illegible]

Викидають совєт. дипломатів

Щойно недавно Болівія викинула 69 осіб з совєтської амбасади, а тепер африканська республіка Малі викинула трьох дипломатів, а, крім того, Данія сказала совєтському амбасадорові, що члени совєтської амбасади займаються шпигунством й зажадала, щоб у найближчому часі три члени совєтської амбасади залишили Данію.

Арабські держави піддержують терористів

Уряди арабських держав: Єгипту, Лібії та Альжиру заявили, що всіма можливими засобами будуть піддержувати терористичну організацію для визволення Палестини з-під ізраїльського володіння.

Москва шукає зв'язків з Ізраїлем

Перший раз від ізраїльсько-арабської війни 1967 р. вислав патріярх Російської Православної Церкви Пімен побажання урядові Ізраїля з нагоди дня незалежности Ізраїльської держави. В червні патріярх Пімен та митрополит Нікодим вибираються до Ізраїля, щоб ладнати справи церков, що належать Російській Православній Церкві. Патріярх мав їхати до Єрусалиму на Великдень, але переклав свою подорож на червень.

СССР будує воєнні судна

Американська розвідка проголосила, що СССР будує три нові великі воєнні судна-кружляки, що будуть мати приряди для вистрілу ракетних бомб. Одночасно СССР модернізує три старші судна того самого типу, на яких збудують радарні урядження та приряди для вистрілу ракетних бомб. Всі судна є величини 12-15,000 тонн.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дишi- Tonsils, adenoids, сайнисис вищі і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121
Ext. 328

Люби ближнього, як самого себе

(закінчення з стор. 5.)

ще нікого, щоб їхав, ані не дозволяли совєтським висланцям входити до таборів.

Вправді до тих, що походили з Галичини совєтські представники не мали права, але, як когось зловили в місті чи поза табором, то такого силою забирали, бо як казали „він гітлерівець, він фашист" якщо не хоче добровільно їхати до дому.

В той час я подав своє ім'я до канадських часописів і подав імена осіб, яких я шукав. Шукав сусідів, кума та других односельчан. Та, на жаль, жодин із них не відгукнувся.

На моє щастя, пригадав собі мене односельчанин, якому я колись кував воза. Він знайшов моє ім'я в газеті й чим скоріш запитався мене листом, з ким я є в Німеччині. Заки я міг дати йому відповідь, він вже прислав для мене афідейвіт.

Пишу йому листа, дякую, але кажу, що я не самий, зі мною є мій син і я його тут самого не лишу. Він мені відписує: приїзди самий, а я тим часом виробляю афідейвіт для твого сина, заки все для себе полагодиш, то прийде й для сина і його долучать до тебе. Чому він так спішився з афідейвітом? А тому, щоб я був вже безпечний перед тими людоловами „на родіну".

Покликали мене на комісію і питають, чому я їду самий і що буде з моїм сином? Я відповів, що мій сусід не знав що зі мною є син і тепер він вже й для нього виробляє афідейвіт.

Мої щирі друзі, мої односельчани Степан та його дружина Текля не питали, що треба платити не за одного, а за двох, що треба клопотатися ще другим афідейвітом, не журилися тим, що мали своїх п'ятеро діточок а схотіли помогти потребуючому!

І хоч я перейшов комісію, я таки рішився не їхати й не лишати сина самого. Але день перед моїм назначеним відїздом прийшов афідейвіт для мойого сина і я рішився їхати а він приїде за мною пізніше, відбувши комісію. І так все сталося.

(продовження буде)

• **Канадські годівці свиней мають цього року на 5% менше свиней, як минулого року. На 1 березня ц.р. канадські годівці свиней мали 7 мільйонів штук свиней.**

• **У зв'язку із збільшенням совєтських воєнних суден на різних морях світу Англія збільшує число своїх воєнних кораблів. У минулому році Англія збудувала 19 нових воєнних суден, цього року вона будує 33 нові воєнні судна.**

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
М. Чекерда цертифікований дентистичний механік має шану цим повідомити, що він відкрив свою дентистичну клініку для виготовлювання зубних протез у
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 Res. 476-9627

Make it a Real Holiday for Mom

Give Mom her marching orders . . . right *out* of the kitchen on Mother's Day. Then pamper her with a delicious meal. Make her queen for the day! Of course, Mom may choose to make a shopping list of foods she'll enjoy from Safeway . . . and leave it with this ad so the family will get the message. She knows Safeway has a huge variety of foods that are easy to prepare and great to eat. But then, you know how wise Mothers are! C'mon, head for Safeway and get set to show Mom how much you appreciate her.

Shop Safeway for Service, Savings and Satisfaction

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.
STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201